

Prava kopalna sezona se je pričela tudi za delovne ljudi in občane Saleške doline. V teh vročih dneh se lahko najbolje ohladimo v šoštanjskem bazenu, ki so ga odprli v soboto, 14. junija, velenjskega pa v ponedeljek.

15. srečanje radioamaterjev Jugoslavije

V petek, 27. in v soboto, 28. junija bo p Velenju pod pokroviteljstvom Gorenja že 15. srečanje radioamaterjev Jugoslavije.

Otvoritev srečanja s kulturnim programom bo v petek ob 10. uri v Rdeči dvorani. Ob 11.30 uri bo prikaz radioamaterskih ter drugih dejavnosti tehnične kulture s počastitvijo 125-letnice rojstva velikega izumitelja Mihajla Pupina. Ob 15. do 20. ure pa bodo različna predavanja in prikaz radioamaterskih zvez preko satelitov itd. V soboto dopoldne bo „lov na lisico“ z zavezanimi očmi in radioamaterski sejem. Popoldne pa bodo še predavanja in podelitev nagrad za zvezna tekmovanja. Zvečer bo zaključno srečanje vseh udeležencev.

(V. K.)

Le boljše delo je naša zmaga

Centralni komite ZK Jugoslavije in predsedstvo centralnega komiteja ZK Slovenije sta na zadnjih sejah obravnavala politični položaj in uresničevanje politike gospodarske ustalitve. Naši delovni ljudje in občani so, kot je bilo poudarjeno na sejah, izrazili vso pripravljenost za uresničevanje sprejetih ukrepov za gospodarsko ustalitve, saj se zavedajo, da pomeni v teh hotehjih zmago le boljše delo. Se pravi, da moramo bolje delati in gospodariti, dosledno uresničevati sprejete usmeritve in tudi dosledno spoštovati zakone.

Takorekoč soglasno so se naši delovni ljudje in občani izrekli za sprejete ukrepe za gospodarsko ustalitve. Vendar pa ni dovolj samo govoriti o stabilizaciji, soglašati s sprejetimi ukrepi, za ustalitve pa ničesar storiti. Organizirano, brez oklevanja, moramo torej v akcijo za uveljavitev sprejetih nalog. Gre za krepitev samoupravnega položaja delavcev in delovnih ljudi, za samoupravno odločanje na vseh ravneh. To je perspektiva! Za uveljavitev vseh teh nalog

pa je potrebna enotnost, in to ne samo v borbi za gospodarsko stabilizacijo, pač pa tudi v prizadevanjih za nadaljnji razvoj samoupravljanja. Ob tem moramo uveljaviti prakso konkretne odgovornosti za konkretne napake, in to na vseh ravneh. Uspeh prizadevanj za gospodarsko ustalitve je odvisen od resnične pripravljenosti in organiziranosti celotnega združenega dela in slehernega delavca — samoupravljalca. Zato moramo v odločno bitko zoper prakso, da načelno sprejemamo politiko gospodarske stabilizacije, delamo pa povsem drugače.

Gotovo je, da bomo morali upošasniti naš razvojni elan. Vendar ga bomo upošasnili zato, da bomo lahko jutri naredili dva trdnjša koraka naprej. Zato moramo odločno in dosledno, brez kakršnega koli oklevanja in z zvrhano mero resnične pripravljenosti, uresničevati zahtevne naloge, ki so pred nami in ki zahtevajo sodelovanje prav slehernega.

M. L.

Seminar za vodstva OO ZK iz Saleške doline

Nič nas ne sme presenetiti

Preizkusili bomo svojo usposobljenost

Za utrjevanje idejne in akcijske enostnosti

Komite občinske konference ZKS Velenje je pripravil v dneh od 9. do 17. junija šest seminarjev za vodstva osnovnih organizacij ZK ter svete ZK v krajevnih skupnostih.

Na seminarjih, ki so se jih udeležili člani sekretariatov osnovnih organizacij ZK in svetov ZK v krajevnih skupnostih, individualni poslovodni organi oz. predsedniki svetov krajevnih skupnosti in krajevnih konferenc SZDL ter člani občinske konference ZK, so govorili o nalogah zveze komunistov na področju gospodarstva, utrjevanja samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosov in političnega sistema ter o nalogah na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ter idejne in akcijske usposobljenosti in organiziranosti ZK.

Poglaviti namen seminarjev, ki so bili neposredno po prvi programsko-volilni konferenci občinske organizacije ZK ter seji občinske konference ZKS, ki je sprejela programske usmeritve občinske organizacije ZK za delo v prihodnjem enoletnem obdobju, je bil utrjevanje idejne in akcijske enotnosti organizacij ZK v Saleški dolini, iskanje konkretnih rešitev ter izmenjava izkušenj pri iskanju metod in oblik dela osnovnih organizacij ZK in, ne nazadnje, tudi le tesnejše povezati osnovne organizacije ZK in občinsko organizacijo ZK Velenje.

Krepitev obrambno-varnostnega sistema v SR Sloveniji je v lanskem letu doseglo svoj vrhunec v akciji »Nič nas ne sme presenetiti«, ki je bila zadnje dni septembra. Akcija je pokazala kako dobro smo pripravljeni za izvajanje vseh ukrepov v slučaju agresije ali elementarnih nesreč. Čeravno so bili doseženi dobri rezultati, pa to ne pomeni, da v bodoče podobnih akcij ne bomo več izvajali. Nasprotno, ponovno bomo preverjali in izpopolnjevali naš obrambno-varnostni sistem na ta način.

V letu 1980 ni predvidena akcija, ki bi bila zasnovana tako široko, pač pa se bo naša obrambna usposobljenost in pripravljenost preverjala v več manjših vajah.

Prva bo danes in jutri v krajevni skupnosti Velenje-Center levi breg. V vaji bodo sodelovale enote civilne zaščite te krajevske skupnosti in enote občinskega združenega odreda civilne zaščite, enote teritorialne obrambe občine Velenje ter občinski center obveščanja in alarmiranja.

Vaja se bo izvajala pod predpostavko neposredne vojne nevarnosti in agresije. Cilj vaje je, da preverimo usposobljenost enot civilne zaščite pri izpolnjevanju nalog reševanja prebivalstva in materialnih dobrin pred vojnimi akcijami in odstranjevanju njihovih posledic. Preve-

rili bomo tudi usposobljenost štabov in poverjenikov civilne zaščite v procesu pripravljanja in načrtovanja nalog ter sistem poveljevanja z enotami in štabi za civilno zaščito.

Prvi dan izvajanja vaje bomo preverili delovanje komiteja za splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito, štaba za civilno zaščito v krajevni skupnosti, občinskega štaba za civilno zaščito ter delovanje družbene samozaščite kot najširše oblike aktivnosti vseh delovnih ljudi in

občanov v krajevni skupnosti. Drugi dan pa se bo videlo, kolikšna je naša usposobljenost na področju zaklanjanja, reševanja iz ruševin, evakuacije, dajanja prve medicinske pomoči, radijsko biološke in kemijske zaščite, gašenju začetnih požarov in odstranjevanja posledic agresije.

Občani in delovni ljudje: samo s polno prizadevnostjo ponovno dokazati, da smo trdno odločeni nadaljevati pot, ki nam jo je začrtal naš tovariš Tito!

Pripravljeni za vse primere

V soboto in nedeljo v Slovenj Gradcu

7. srečanje mladih delavcev sozda Gorenje

Koordinacijski svet zveze socialistične mladine sestavljene organizacije združenega dela Gorenje bo pripravil v soboto in nedeljo v Slovenj Gradcu že tradicionalno srečanje mladih delavcev Gorenja. V soboto bo v Slovenj Gradcu najprej programska seja koordinacijskega sveta ZSM sozda Gorenje, ob 11. uri pa kros za vse udeležence srečanja. Popoldne bodo tekmovanja v nogometu, streljanju z zračno puško, keglja-

nju in vlečenju vrvi. Zvečer si bodo udeleženci srečanja ogledali kulturno prireditev v Podgorju, zatem pa bodo najboljšim mladim delavcem Gorenja podelili priznanja ter razglasili rezultate športnih tekmovanj. V nedeljo, 22. junija si bodo mladi delavci Gorenja, ki se bodo zbrali v središču Mislijske doline na 7. srečanju, najprej ogledali Muzej NOB v Slovenj Gradcu, nato pa bodo obiskali Kotlje in Prežihovino.

Pred 3. julijem in praznikom REK Velenje

Tudi letos vrsta prireditev

Dan slovenskih rudarjev — 3. julij in praznik rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje bodo tudi letos v Velenju obeležili z vrsto manifestacij. S slavljem bodo začeli že v soboto, 21. junija, sklenili pa ga bodo na sam praznični dan — 4. julija.

V dneh pred praznikom: se bodo sestali na slavnostnih zasedanjih delegati delavskih svetov delovnih organizacij in delovnih skupnosti REK Velenje, na katerih bodo podelili že tradicionalna priznanja, in nagrade delovnim jubilarantom ter članom jamske reševalne čete. Kot je že v navadi bodo tudi letos v dneh pred praznikom predstavniki sindikata organizacije kombinata obiskali delavce, ki dalj časa bolujejo in jih obdarili.

Pa pogledimo podrobnejši program slavlja:

V SOBOTO, 21. JUNIJA bo na kotalkališču v mestnem parku medklubska tekmovanje v kotalkanju. Naslednjo SOBOTO, 28. JUNIJA bo na stadionu ob velenjskem jezeru srečanje športnikov štirih rudarskih krajev — Laškega, Mežice, Senovega in Velenja. Zvečer pa bodo odprli na velenjskem gradu razstavo ustvarjalnosti delavcev in upokoencev REK Velenje.

Dan zatem, v NEDELJO 29. JUNIJA, bo ob velenjskem jezeru tekmovanje slovenskih ribičev, v Šoštanju medklubska košarska turnir, v kavarni REK Velenje pa hitropotezno tekmovanje najboljših slovenskih šahovskih moštev.

V PONEDELJEK, 30. JUNIJA bo v Šoštanju rokometni turnir mladinskih ekip, v velenjski Rdeči dvorani pa srečanje odbojkarjev Mežice in Topolšice. Zvečer bo v delavskem klubu v Velenju sprejem za delavce REK Velenje, ki so

odšli v pokoj v zadnjem letu dni. V TOREK, 1. JULIJA bo v Šoštanju rokometni turnir članskih ekip.

V SREDO, 2. JULIJA bodo v prostorih skupščine občine Velenje odprli razstavo „Razvoj samoupravljanja v rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje“, zatem pa bo svečana seja delavskega sveta sozda REK Velenje. Na stadionu ob velenjskem jezeru bo tega dne atletsko tekmovanje moških in ženskih ekip v okviru kriterija slovenskih mest, na rokometnem igrišču pa prijateljsko srečanje ženskih ekip Labina in Velenja.

Na večer pred praznikom, 2. julija bo na Titovem trgu v Velenju promenade koncert rudarske godbe na pihala in moškega pevskega zbora Kajuh, zatem pa bo kanonada.

Praznični dan — 3. JULIJ bodo naznanili zvoki budnice rudarske godbe. Ob pol osmi uri bo svečani zbor delavcev REK Velenje pred spominsko ploščo na starem jašku, prvega delavskega sveta na rudniku lignita Velenje 17. 9. 1950.

Ob pol devetih bo krenil s Titovega trga proti kotalkališču v mestnem parku že tradicionalni sprejem rudarjev in delavcev REK Velenje. Na kotalkališču se bo začela ob 9. uri osrednja letošnja slovesnost ob 3. juliju — dnevu slovenskih rudarjev in prazniku delavcev REK Velenje v Saleški dolini, združena z že tradicionalnim skokom čez kožo, to je sprejemom novincev v rudarski stan.

Zatem pa bo na velenjskem gradu srečanje delavcev REK Velenje.

Umrla je Angela Roeck

V sredo smo se na pokopališču v Podkrajju pri Velenju poslovili od tovarišice Angele Roeck. Bila je udeleženka NOV in mati predvojnega komuniste, revolucionarja in organizatorja NOB na Stajerskem Bibe Roecka. Umrla je v starosti 93 let.

Razprava Franja Koruna na programsko volilni konferenci občinske organizacije ZKS Velenje

Težave bomo odpravili predvsem z večjim dohodkom

Uvodoma bi želel poudariti, da dajem vso podporo gradivu, posredovanemu za današnje sejo, predvsem pa uvodnemu referatu sekretarja Janeza Miklavčiča. Zadevam, ki so bile v predhodni široki javni razpravi v vodstvih občinskih družbenopolitičnih organizacij in v osnovnih organizacijah ZK v združenem delu, bi težko dodali kaj novega oz. nekaj, kar še ne bi poznali. Ne glede na to pa bi vendarle kazalo poudariti dejstvo, da je gospodarstvo občine Velenje v preteklih letih dosegalo dobre gospodarske rezultate, sedaj se pa kar naenkrat srečujemo z velikimi težavami, ki so odraz slabih rezultatov gospodarjenja, kot so prenehanje dohodka, nizka akumulativna in reproduktivna sposobnost gospodarstva, nizka produktivnost dela in podobno. Na težave, s katerimi se danes srečujemo, smo opozarjali že takrat, ko smo še dosegali dobre rezultate, saj smo neštokrat poudarjali, da moramo postopno spremeniti našo gospodarsko strukturo z novimi proizvodnimi programi oz. z ustreznimi vlaganji v razširitev materialne osnove združenega dela.

Kot je videti teh opozoril nismo jemali dovolj resno, sicer bi bili na tem področju kaj več storili, kot smo. Z visokimi učinki in rezultati gospodarjenja, ki smo jih dosegali tako v rudniku kot v Gorenju, smo bili zadovoljni, pri tem pa smo pozabili, da vsi ti rezultati temeljijo na uvoženih tehnikah in tehnologiji. Premalo smo storili za razvoj lastnega raziskovalnega dela in za vključevanje naših strokovnjakov v osvajanje nove tehnike in tehnologije. Ugotovitev, da nimamo

dovolj lastnega strokovnega kadra, ne drži. Strokovnega kadra imamo dovolj, res pa je, da se premalo vključuje v razreševanje problemov, ki spremljajo razvoj našega gospodarstva.

Dejstvo je, da je velenjska občina po narodnem dohodku oz. družbenem proizvodu na prebivalca še vedno na tretjem mestu v Sloveniji, doma v občini pa ugotavljamo, da praktično ne ustvarjamo nobenega dohodka, ki je osnova za razreševanje vseh problemov, ki se pojavljajo tako v materialni proizvodnji kot v družbenih službah oz. na področju družbenega standarda. To protislovje nas opozarja, da se moramo osvestiti in nekaj spremeniti. Nad tem se morajo zamisliti predvsem odgovorni ljudje v gospodarstvu in storiti vse potrebno, da se stanje izboljša. V razgovorih v sozvočju Gorenje o novi programski usmeritvi računalništva smo ugotovili, da so tudi pri tem programu prisotni določeni problemi širšega značaja, slovenskega in jugoslovanskega, kar zahteva še večje prizadevanje zlasti v Gorenju in tudi v občini, da se v doglednem času vendarle vključimo v ta znanstveni proizvodni proces, ki je za Velenje še kako nujen. Na področju bele tehnike, ki je zelo razvita, moramo razmišljati, kako jo bomo izpopolnili z boljšimi proizvodi, ki bodo vsebovali višjo stopnjo akumulacije in omogočili Gorenju trdnjaci položaj na jugoslovanskem tržišču.

Tudi nad poslovnimi izgubami našega gospodarstva se moramo zamisliti, zlasti še zato, ker jo

izkazuje dve naši največji delovni organizaciji, ki sicer dosegata evropske proizvodne učinke. Problemi v zvezi z dohodkovnimi odnosi v REK se vse prepočasno rešujejo, čeprav so odgovorni republiški organi in institucije s temi težavami seznanjeni. Nevzdržno je stanje na področju cen premoga in električne energije, postopki za oblikovanje višjih cen so dolgotrajni, razen tega pa oblikovane cene ne zagotavljajo normalne proizvodnje oz. enostavne reprodukcije in mirnejše delo in življenje v naši občini. Dajati tone in tone premoga za slovenske potrebe, pri tem pa biti pod stalnim pritiskom, da delaš z izgubo, ni lahko. Problemi na področju energije močno obremenjujejo REK, pa tudi občinsko skupščino in vodstva občinskih družbenopolitičnih organizacij z mnogimi vsakodnevnimi operativnimi nalogami tako, da za načrtovanje nadaljnjega razvoja zmanjkuje časa.

Kljub težavam si bomo morali najti potreben čas in se temeljito pogledati v možnosti nadaljnjega razvoja naše občine v naslednjem srednjeročnem obdobju 1981—1985. Na eni izmed naših partijskih konferenc smo že nakazali možne nosilce razvoja, to je tiste delovne organizacije, ki se v zadnjem času ukvarjajo z novimi, kakovostnejšimi programi. V mislih imam elektrostrojne obrate in področje hidravlike in še drugo tovrstno proizvodnjo, ki ima velike možnosti za razvoj. V obratih RSC je stekel nov proizvodni program farm za perutnino. Ta program ima velike možnosti za nadaljnji razvoj in trenutno presega obstoječe zmogljivosti glede organizacije proizvodnje, kadrovske usposobljenosti in finančne zmogljivosti naše temeljne banke, da bi se lahko polno uveljavil. Za širšo uveljavitev tega programa, ki je zanimiv s strateškega vidika, saj posega na področje hrane, bomo morali združiti svoja prizadevanja in izposlovati potrebna finančna sredstva izven občine. Tretji nosilec razvoja je lahko tovarna usnja Šoštanj pod pogojem, da bo preusmerila svojo proizvodnjo. Nadaljnja pomembna gospodarska dejavnost v naši občini je prav gotovo gradbeništvo, ki se bo moralo preusmeriti v industrijsko proizvodnjo in se tudi organizacijsko in operativno prilagoditi novim razmeram. V naslednjem srednjeročnem obdobju bo treba dati večji poudarek razvoju nekaterih terciarnih dejavnosti. Pri tem mislim predvsem na trgovino, gostinstvo, turizem in promet, ki danes znatno zaostajajo za splošno razvitostjo občine. V teh dejavnostih bodo morali hitreje steči nekateri že začetki integracijski procesi, potrebna bodo pa tudi znatna nova investicijska vlaganja. Razvoj terciarnih dejavnosti bo prispeval tudi k izboljšanju kvalifikacijske strukture zaposlenih, saj se v teh

dejavnostih zaposlujejo predvsem kvalificirani delavci. Tudi v Gorenju, kjer je danes zaposlenih ogromno priučenih delavcev, bo treba poskrbeti za višjo strukturo zaposlenih, kar bo mogoče doseči le z ustreznimi proizvodnimi programi na višjem nivoju tehnike in tehnologije.

Drug, velik problem v naši občini je prekomerno zaposlovanje, ki je v zadnjem času sicer v upadanju, vendar še vedno znatno nad usmeritvijo občinske in republiške resolucije. S tem vprašanjem se bomo morali temeljito soočiti, saj se zavedamo, da nam prekomerno zaposlovanje povzroča vrsto problemov na stanovanjsko-komunalnem in kulturno-socialnem področju. Premalo pozornosti posvečamo tudi problematiki delavcev, ki delajo pri nas iz drugih republik in nadaljnjem šolanju naših otrok, ki se vse bolj odločajo za takšne poklice, za katere nimamo ustreznih delovnih mest v domači občini. Tudi to je signal, ki nas opozarja na razkorak med željami mladine in realnimi možnostmi našega gospodarstva oz. na potrebo, da bo treba sedaj prisotne tokove na področju izobraževanja in zaposlovanja korenito spremeniti. Pri tem ne moremo mimo dejstva, da se v našo občino še vedno vozi dnevno na delo okoli 5.000 delavcev iz drugih občin, kar je povezano s problemi pri prevozu in prometu. Hitro naraščanje prebivalstva oz. zaposlovanja povzroča velike pritiskove na reševanje stanovanjskih problemov delavcev, pri tem pa ugotavljamo, da nimamo dovolj zemljišč za gradnjo individualnih stanovanjskih hiš in da še niso zaživele stanovanjske zadruge, ki bi naj tudi zasebno stanovanjsko gradnjo družbeno usmerjale. Dejavniki, ki sodelujejo pri stanovanjski gradnji, pri tem mislim predvsem na izvršni svet občinske skupščine in ustrezne interesne skupnosti, bodo nujno morali poskrbeti za izboljšanje stanja na tem področju.

Veliko več bomo morali storiti tudi za ugodnejše življenjske razmere občanov — samcev, katerih je več tisoč v naši občini. Res je, da smo tem ljudem zagotovili osnovne življenjske pogoje, kot so družbena prehrana in samska soba, nič pa nismo poskrbeli za koriščenje njihovega prostega časa na kulturnem, športnem in društvenem področju. Hkrati pa ugotavljamo, da nam ravno ti ljudje povzročajo vrsto problemov na področju varnostnih razmer, kar pravzaprav ni nič čudnega, saj ne usmerjamo njihovega prostega časa, za organiziranjem najrazličnejših aktivnosti, ki bi jih pritegnile, da ne bi bili v toliki meri vezani na ceste in gostilno.

Strinjam se s tovarškim Mrazom, ki je dejal, da je treba okrepiti družbeni vpliv na usmerjeno

stanovanjsko gradnjo in da je treba v vse oblike dogovarjanja v vedno večji meri vključevati delavce — pričakovalce stanovanj. Toda ob tem ne smemo pozabiti na vse ostale spremljajoče objekte, ki so nujni sestavni del vsake stanovanjske soseske. Pri tem mislim predvsem na najrazličnejše lokalne dnevne oskrbe, brez katerih si ne moremo predstavljati urejenega življenja. Žal, ravno področje oskrbe ni krito z ustreznim interesno skupnostjo, ki bi skrbela za urejanje osnovnih življenjskih razmer. Tako smo prisiljeni, da prihajamo s potrebami po sredstvih na tem področju pred združeno delo, pred banke, vendar nikjer nič ne opravimo. Za kreditiranje trgovskih in gostinskih lokalov terjajo banke od 30 % do 50 % lastno udeležbo, teh sredstev pa trgovske in gostinske organizacije nimajo. Tako ostajajo problemi nerešeni, čeprav vlagamo ogromno truda v to, da bi se stvari le premaknile z mesta. Kot sem danes že enkrat omenil, vidim rešitev za nastalo težko gospodarsko situacijo le v ustvarjanju večjega in kakovostnejšega dohodka, sicer bo razkorak med željami in potrebami oz. realnimi možnostmi za njihovo zadovoljevanje vedno večji.

Se nekaj besed o nedavno izvedenem referendumu! Mislim, da smo lahko z doseženimi rezultati resnično zadovoljni; visoka udeležba in visok odstotek „za“ kažeta na visoko zavest naših delovnih ljudi in občanov. Pričakujemo, da bomo v petih letih s samopriskupkom zbrali okoli 30 milijard starih din in jih uporabili za naložbe, za katere smo se dogovorili po programu A in B. Ob tem se pojavlja problem oplenitve teh sredstev, kar pomeni, da moramo zbrana sredstva samopriskupka obogatiti z dodatnimi sredstvi združenega dela in krediti bank. Potruditi se moramo, da bomo dogovorjene objekte zgradili prej kot v petih letih, sicer nam bodo inflacije in druge težave razvednotile težko zbrana sredstva. Pri zagotavljanju sredstev za izvedbo programa A in B se bomo morali posluževati tudi drugih možnosti, predvsem pa bomo morali iskati soinvestitorje tudi izven naše občine.

Z diskusijo tovariša iz Vegrada se ne bi mogel strinjati. Velenjska občina je odprta občina, zato moramo dati možnost izvajanja gradbenih del na našem območju tudi izvajalcem izven občine, in ne le domačemu gradbenemu podjetju. Pri odločitvi, katero gradbeno podjetje bo gradilo določen objekt, moramo izhajati predvsem iz prednosti, ki jih ponujajo različni izvajalci. Pri tem mislim predvsem na cene, na roke izgradnje objektov in na druge okoliščine, ki so v zadnjem času negativno vplivale na

stanovanjsko in drugo izgradnjo pri nas. Iz teh razlogov moramo krepiti konkurenčnost in izbrati najboljšega ponudnika. Drugi pomemben razlog, ki nas naveda v to, da oddajamo gradbena dela v izvajanje tudi ponudnikom izven občine, pa je, da so ti ponudniki pripravljeni tudi sofinancirati oz. kreditirati določena dela.

Nadaljnji problem, o katerem bi želel spregovoriti, je problem integracij. Ugotavljamo, da prihaja zelo malo pobud iz OZD za integracijske procese, kvečjemu takrat, ko delovna organizacija zaide v velike finančne in druge težave in ne vidi druge rešitve kot v integraciji z drugo delovno organizacijo. Tako se nam dogaja, da imamo na določenih delovnih področjih v občini podvojene ali celo potrojene kapacitete. Imamo 2 orodjarni, 2 delovni organizaciji za nizke gradnje, 2 ali 3 avtoparke in podobno. Pri pobudah izvršnega sveta ali vodstev družbenopolitičnih organizacij občine za integracijske procese se običajno pojavi oportunističen oz. vztrajanje na izdelavi ekonomskih elaboratov, ki naj dokažejo, da stvari ne sodijo skupaj. Ne vem, zakaj tako? Namesto, da bi bili vsi zainteresirani za polno izkoriščenost zmogljivosti in delovnih sredstev, se ob tem največkrat obnašamo tako kot slabi gospodarji. Tudi na tem področju je še mnogo skritih rezerv, ki jih ne vidimo ali nočemo videti, prepričan pa sem, da nas bodo stabilizacijska razmišljanja tudi tu prej ali slej pripeljala k pozitivnim premikom.

Na kratko bi še rad spregovoril o problemu delovanja občinske skupščine in skupščin interesnih skupnosti. Ocenimo lahko, da se je delovanje občinske skupščine v novem sistemu že dokaj dobro uveljavilo, na kar je v največji meri vplivala aktivnost delegatov in delegacij v posameznih zborih občinske skupščine. Ne moremo pa še biti zadovoljni z izborom zadev, ki jih obravnavajo posamezni zbori in katerih predlagatelj je še vedno v pretežni meri izvršni svet. Ugotavljamo, da prihaja premalo pobud za obravnavo v zborih občinske skupščine iz delegatske baze, to je iz OZD in KS. Ugotavljamo tudi, da skupščine SIS še niso prav zaživele, saj so sklicane seje velikokrat nesklepne, pa tudi pravoka sodelovanja in povezovanja še ni med SIS, kar še zlasti velja za SIS gospodarstva. Tako smo priča velikim anomalijam in porabi sredstev posameznih SIS, čemur bi se lahko izognili, če bi sprejete plane in programe medsebojno usklajevali. Na ziro računih nekaterih SIS ležijo velika finančna sredstva, ki bi jih na osnovi dogovora lahko združili in koristno uporabili, s tem pa ne bi nič kršili samostojnosti posamezne SIS.

Iz drugih republik

Novi Travnik — Pucarevo

Vsi zbori Skupščine občine Novi Travnik so skupno z delavskim svetom kombinata »Bratstvo« na svečani seji v soboto 14. junija 1980 ob 10. uri in 35 minut sprejeli odločitev o preimenovalju občine in mesta Novi Travnik v Pucarevo.

Med občino Velenje in Novim Travnikom — Pucarevo so že dalj časa prijateljske vezi, ki se vse bolj krepijo. Svečanosti ob 31. obletnici nastanka in razvoja mesta Novi Travnik in kombinata »Bratstvo« ter preimenovalju občine in mesta v Pucarevo, se je udeležila tudi delegacija občine Velenje.

Pred drugo svetovno vojno je bilo na območju današnje občine Pucarevo približno 9.000 prebivalcev, ki so se preživljali izključno od kmetijstva in gozdarstva. Imeli so le eno štirirazredno osnovno šolo, dva učitelja in okoli 130 učencev. Večina prebivalstva je bila nepismena in siromašna.

Danes živi v tej občini 26.000 prebivalcev, od katerih je več kot 7.000 zaposlenih. Osnovne in srednje šole obiskuje nad 6.000 učencev. V teh 31. letih razvoja je bilo zgrajenih nad 2.000 družbenih stanovanj, veliko število zasebnih stanovanjskih hiš ter vrsto objektov družbenega standarda.

Začetek izgradnje občine je tesno povezan z izgradnjo kovinsko predelovalne industrije, ki je sedaj povezana v kombinat »Bratstvo«, v katerem je zaposlenih več kot 6.000 delavcev, ki bodo letos dosegli skupni prihodek v višini 3 milijarde din.

Narodni dohodek na prebivalca znaša 40.000 din in tako spada občina Pucarevo

med srednje razvite občine v republiki BiH.

Pucarevo je mlado, moderno mesto, v katerem živijo pripadniki 17. narodnosti — je Jugoslavija v malem, je mesto bratstva in enotnosti.

Po sprejemu odločitve o preimenovalju občine in mesta v Pucarevo na svečani seji je bilo veliko ljudsko zborovanje, katerega se je udeležilo nad 20.000 občanov in najvidnejši predstavniki republike BiH, predstavnik federacije in bratski mest iz vse države. Slavnostni govornik je bil Rate Dugonjić, član predsedstva CK ZKS BiH. V svojem slavnostnem govoru je med drugim orisal lik Đura Pucarja, po katerem se je preimenovala občina in mesto Novi Travnik v Pucarevo. Đuro Pucar-Stari je bil kmečkega porekla, po poklicu kovač, po revolucionarnem opredeljenju komunist, zaradi političnega delovanja v korist delavskemu razredu dolgoletni »robi-jaš«, aktiven bорец in voditelj v NOB in socialistični revoluciji in poveljni ugledni politik in državnik, tesen sodelavec in prijatelj tov. Tita.

Delovni ljudje in občani tega kraja so s ponosom sprejeli odločitev, da se njihova občina in mesto pomenujeta po tem velikem sinu naše revolucije.

Na kraju tega veličastnega zbora v Pucarevu je močno odjeknila pesem iz tisočev grl: »Druže Tito, mi ti se kunemo...«, ki je v bistvu naša zakletve tov. Titu za danes in jutri in vse bodoče čase.

J. Kandolf

Osnovna organizacija ZSMS Skorno — Florjan

Le tvorno sodelovanje vodi do želenih uspehov

V osnovno organizacijo Skorno — Florjan je vključenih 60 mladih, od tega pa je prizadevnih le okoli 20. Sestavljena je iz treh aktivov, in sicer Skorno, Florjan in Pohorje.

V preteklih letih delo organizacije ni bilo najboljšje. Temu je botrovalo predvsem obsežno področje, ki ga zajema krajevna skupnost ter nepovezane delovanje aktivov. Po njihovi združitvi pa je delo organizacije krepko zažvelo in uspehi so bili kmalu vidni. Poleg tega pa mladi te krajevne skupnosti dobro sodelujejo tudi z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami v kraju, predvsem s vetom krajevne skupnosti ter krajevno konferenco SZDL.

Njihova dejavnost je razdeljena na tri področja dela: informiranje, kulturno-zabavno področje, zelo bogata pa je tudi športna dejavnost. Da bi bilo delo osnovne organizacije ZSMS Skorno — Florjan čim boljše, so si posamezne dejavnosti razdelili po aktivih. Tako aktiv Skorno skrbi za športno

dejavnost, mladinci Florjana si prizadevajo za kar najboljše delo na kulturno-zabavnem področju, člani pohorjskega aktiv pa skrbijo za informativno dejavnost. V preteklem letu so mladinci izdali kar devet števil glasila osnovne organizacije Klicaj, organizirali so več kulturnih in zabavnih prireditvev, tvorno pa so se vključevali tudi v akcije krajevne skupnosti in občinske konference ZSMS Velenje. Veliko pozornosti so v preteklem letu namenili delovnim akcijam. Organizirali so akcijo čiščenja Florjanske ter uredili asfaltno igrišče v Skornem. Pripravili pa so tudi turnir v nogometu, ki se ga je udeležilo 14 ekip.

Pri svojem delu se srečujejo še s številnimi težavami. Najtežje je s prostori, ki so za boljše delo organizacije neprimerni. Okrepiti pa želijo tudi sodelovanje s krajinami in ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami v kraju, saj le-to do sedaj ni bilo najboljše.

Mladinska dejavnost je v

zadnjem času v krajevni skupnosti Skorno Florjan dobro zažvela in upajo, da bodo uspešni tudi v prihodnje. Prav zaradi tega so na programsko volilni konferenci, na kateri so se zbrali sredi meseca marca, v vodstvo osnovne organizacije izvolili svoje mlajše kolege. Pri delu jim bodo starejši mladinci pomagali in jih usmerjali.

Njihov delovni program je dokaj pester in obsežen. Tudi v prihodnje nameravajo največ časa posvetiti delovnim akcijam v krajevni skupnosti ter si prizadevati za še tvornejše delo na vseh treh področjih. Okrepili bi radi tudi sodelovanje s sosednjimi osnovnimi mladinskimi organizacijami v krajevni skupnosti in delovnih kolektivih. V letošnjem letu bodo morali kar krepko zaviti roke še pri ureditvi igrišča v Florjanu. Svoje vrste pa bodo v prihodnje okrepili z mladimi člani te krajevne skupnosti, saj se zavedajo, da bodo le tako lahko dosegli še boljše delovne rezultate.

T. Kelenc

»NAŠ ČAS«, glasilo SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, Foitova 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »SALEŠKI RUDAR«, kot tednik pa izhaja »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973 naprej.

Uredništvo: Marjan Lipovšek (Direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plešnik, Boris Zakošek, Mira Zakošek ter Vlado Besednjak (člankovalec).

Izhaja ob petkih — Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Foitova 10, poštni predal 89, telefoni (063) 850-087, 850-316, 850-317. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda 5 dinarjev, letna naročnina 210 dinarjev (za inozemstvo 420 dinarjev).

Žiro račun pri SDK, podružnica Velenje 52800-603-38482.

Grafična priprava in tisk: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAŠ ČAS« se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Prizadevanja za gospodarsko ustalitev v TGO Gorenje Velenje

Večja produktivnost, povečan izvoz

Zadnji ukrepi, ki jih je sprejel zvezni izvršni svet za gospodarsko ustalitev, bodo zagotovo dolgoročno pomembno vplivali na gospodarjenje in položaj delavcev v vseh temeljnih organizacijah združenega dela tovarne gospodinske opreme Gorenje Velenje. Z vrsto ukrepov in novimi naporji, vse to bo potrebno tudi še v naslednjih mesecih, želijo najprej izravnati bilanco uvoza reprodukcij materialov in sestavnih delov ter izvoza gotovih izdelkov. Vsaj za zdaj pa ostaja še odprto vprašanje zagotovitve deviznih sredstev oziroma pravic za uvoz opreme in potrebnih rezervnih delov, kar bo v naslednjih mesecih zagotovo vplivalo na proizvodnjo. Sicer pa bo mogoče, kot poudarjajo v tovarni gospodinske opreme Gorenje v Velenju, zaradi spremembe tečaja dinarja nekoliko zmanjšati interno stimulacijo proizvodnje za izvoz, bodo pa temeljne organizacije združenega dela, ki večino proizvodnje izvozijo, v prihodnje za to zagotovo bolj spodbujene kot doslej.

Prizadevanja za gospodarsko ustalitev potekajo pri tem našem največjem proizvajalcu strojev in opreme za gospodinjstva v več smereh. Akcija za povečanje produktivnosti dela že kaže svoje prve sadove. Proizvodnja je letos večja kot je bila na začetku lanskega leta, in to kljub dokajšnjim zastojem zaradi pomanjkanja reprodukcij materialov in sestavnih delov. Gotovo je na večjo proizvodnjo vplivalo manjše število zaposlenih; v primerjavi z letom 1979 zaposlujejo okrog 200 delavcev manj oz. 150 delavcev manj, kot je določeno z letnim delovnim načrtom.

Vse sile so usmerjene v povečanje prodaje na tujem. V prvih treh mesecih letos, na primer, so prodali na tujem za 58 % več izdelkov kot v istem razdobju preteklega leta. Kljub rekordnemu izvozu pa načrtov niso dosegli, računajo pa, da se bodo zastavljenim nalogam približali oziroma jih začeli dosegati v drugem polletju, ko sicer načrtujejo nadaljnje povečanje izvoza. V tem letu, ko ima prednost proizvodnja za izvoz, povečujejo zlasti tisto proizvodnjo, ki zahteva najmanjši uvoz sestavnih delov oziroma reprodukcij materialov. Kot smo izvedeli med zadnjim obiskom v TGO Gorenje Velenje bodo po kolektivnem dopustu to je po 23. juliju, začeli povečevati proizvodnjo pralnih strojev. Vso povečano proizvodnjo bodo izvozili. Prav tako načrtujejo za drugo polletje večji izvoz hladilnikov in bodo v tem letu prodali na tujem kar tri četrtine vseh hladilnikov, izdelanih v Velenju. Večji bo še izvoz zamrzovalnikov, tudi na račun povečanih zmogljivosti za proizvo-

dno zamrzovalnikov, ki jih bodo predali že v kratkem svojemu namenu.

Sicer si v tovarni gospodinske opreme Gorenje Velenje prizadevajo, da bi kar največ reprodukcij materialov in sestavnih delov poslej kupovali doma. V tej zvezi pravijo, da so bila v preteklih letih tovrstna prizadevanja premalo

V Gorenju namenjajo v zadnjem času vse večjo pozornost lastnemu razvoju. V ta prizadevanja sodi tudi ustanovitev centralnega laboratorija.

načrtna, niso pa bila tudi stalna. Prvi rezultati prizadevanj k večji usmeritvi so spodbudni in kažejo, da je mogoče tudi na tem področju marsikaj doseči. Seveda ne manjka tudi težav. Na leto na primer, predelajo okrog 50.000 ton pločevine, več kot polovico pa jo uvozijo. V trenutku, razumljivo, vseh potrebnih količin pločevine ni mogoče dobiti doma. Zagotovo pa bi tovrstna prizadevanja potekala hitreje in učinkoviteje, če bi Gorenje že doslej terjalo od delovnih organizacij, da bi povečevale oziroma prilagajale proizvodnjo reprodukcij materialov in sestavnih delov potrebam TGO Gorenje Velenje. Nekaj pa je že doslej naredilo v tej zvezi tudi Gorenje samo. Zadnji tovrstni uspeh je nedvomno nova tovarna kompresorjev v Črnomlju, ki bo začela obratovati prihodnji mesec in ki so zagotavljala kompresorje za hladilnike in zamrzovalnike, ki jih je moralo Gorenje doslej uvažati.

Zanimiv je tudi predlog, ki so ga v TGO Gorenje posredovali delovni organizaciji Gorenje Promet Servis, da naj bi oblikovali tehnično službo nabave, ki bi načrtovala in usklajevala nabavo vseh surovin in sestavnih delov. Sicer so v tovarni Gorenje ustanovili posebno delovno skupino, ki usklajuje aktivnosti pri nabavi med razvojnimi službami in temeljnimi organizacijami združenega dela materialne proizvodnje.

Z zadnjimi ukrepi zveznega izvršnega sveta je bila politika ekonomske stabilizacije znova opredeljena kot naša poglavitna naloga. Gospodarska ustalitev je glavno torišče boja za zagotovitev družbenih pogojev, potrebnih za utrjevanje in hitrejši razvoj sistema socialističnega samoupravljanja.

Izvoz postaja in ostaja v tej zvezi ena od temeljnih strateških opredelitev. Če naj bi v prihodnjih letih izvoz naraščal po najmanj dvakrat višji stopnji od stopnje rasti industrijske proizvodnje, to pa je po vseh analizah nujno, je bila sprememba dinarskega tečaja eden od najvažnejših pogojev za doseg tega cilja. S spremenjenim dinarskim tečajem se pogoji gospodarjenja močno spreminjajo. To pa nalaga prav vsem nove naloge in obveznosti.

V uredništvu smo se odločili, da bomo sproti spremljali prizadevanja delovnih kolektivov za uveljavitev politike gospodarske ustalitve, pisali bomo o doseženih uspehih, v tej zvezi opozarjali pa tudi na vse tisto, kar v sedanjem trenutku še zavira hitrejšo uveljavljanje politike ekonomske stabilizacije.

tem pa ne gre prezreti niti dejstva, da so v zadnjih mesecih v hotenjih, da si zagotovijo devizne pravice za uvoz prepotrebnega reprodukcijskega materiala in sestavnih delov, povečali izvoz. Takšna usmeritev bo zagotovo tudi vplivala na finančne učinke poslovanja v prvem letošnjem polletju.

Kljub težavam, ki jih resnično ne manjka, so v tovarni gospodinske opreme Gorenje Velenje prepričani, da bodo slabosti v doglednem času premagali in z ukrepi, ki so jih že sprejeli, pa tudi z novimi, ki bodo še potrebni, dosegali v prihodnje bolj spodbudne rezultate dela in gospodarjenja. V tej zvezi je posebej spodbudna ugotovitev, da se v zadnjem času v prizadevanja za odpravo težav in slabosti, v katerih se je znašla tovarna gospodinske opreme Gorenje Velenje, mimo strokovnih služb in poslovnih organov vključujejo vse bolj tudi samoupravni organi, družbenopolitične organizacije in delavci.

Marijan Lipovšek

Problem bazenov še ni rešen

Kako pokriti izgubo

O težavah pri poslovanju velenjskih bazenov smo pred dvema mesecema že poročali. Sedaj, ko nas le še dan deli od uradnega poletja, pa moramo vendarle ugotoviti, da se v tem času stvari niso popolnoma uredile.

Zaradi nedorečenega sofinanciranja bazeni pravzaprav že ves čas svojega obratovanja poslujejo z izgubo. Dokler so bazeni delovali v sestavi komunalnega centra, je to izgubo pokrivala samoupravna komunalna interesna skupnost, ko pa je lani julija bazene prevzela v upravljanje novoustanovljena delovna organizacija Gostinstvo, Velenje, so se dotedanji »botri« umaknili. Izguba pa je seveda ostala.

Tako imamo danes neurejene in neusposobljene baze, ne, ki jih ogroža tudi drsenje zemlje. Posebno problematičen je zimski bazen, kjer prepušča streha, odstopajo plo-

ščice, kjer ni zadovoljivo urejeno zračenje in so zavese bolj podobne razobešenim krpam. Najnovejša investicijska dela na obeh bazenih so ocenjena na približno 3 milijone din. Del teh sredstev je samoupravna telesno kulturna skupnost že namenila za popravilo letnega bazena, tako, da je ta usposobljen vsaj za kolikor toliko nemoteno obratovanje v letošnji poletni sezoni. To pa seveda še ni rešitev vseh problemov.

Pomoč telesno kulturne skupnosti pravzaprav izniči odklonilno stališče izvršnega odbora komunalne interesne skupnosti, ki naj bi po predlogu izvršnega sveta skupščine občine, krila stroške toplotne energije. Tako se breme pokrivanja izgube ponovno prevesi na delavce delovne organizacije Gostinstvo, ki pa se popolnoma upravičeno s tem ne strinjajo. Njihova zahteva, da problem

pomembno, da so uspeli s svojimi izdelki prodreti tudi na zahtevno francosko tržišče. v zadnjem času pa tudi na avstrijsko. Redno pa teče izvoz v Zvezno republiko Nemčijo in Češkoslovaško.

Kolektiv Modnega salona je na začetku leta načrtoval, da mora ustvarjeni celotni prihodek v tem letu doseči 85 milijonov dinarjev. Po spodbudnem gospodarjenju v prvih petih mesecih, pa pričakujejo, da bo dosegel kar 100 milijonov dinarjev.

Glede na to, da vseskozi namenjamo veliko pozornosti izvozu, smo povsem mirno sprejeli zadnje ukrepe zveznega izvršnega sveta, s katerimi naj bi dosegli v našem gospodarstvu skladnejši in realnejši razvoj in uskladili trgovinsko in plačilno bilanco. Dejali so: če bi bili vrednost dinarja spremenili že ob začetku letošnjega leta, bi danes beležili za 4 milijone več dohodka. Prav ta ukrep jih bo spodbudil, da bodo še več prizadevanj vložili v izvoz in tako ustvarili še višji dohodek. Obenem pričakujejo tudi nadaljnje ukrepe, da bi bila na področju uvoza dejansko osnova izvoz ne pa še vedno načrti samoupravnih interesnih skupnosti za ekonomske odnose s tujino na podlagi katerih jim določajo uvoz, saj so po besedah direktorja Marjana Gaberška med velikimi aktivci. Letos so izvozili za 10 milijonov vrednosti izdelkov, vrednost uvoženih izdelkov pa je dosegla 6 milijonov dinarjev izdelkov. (sv)

Gostinstvo — Velenje

Čakajo na nove cene

Letošnji rezultati gospodarjenja v delovni organizaciji Gostinstvo Velenje prav gotovo niso spodbudni, saj so tu v prvem tromesečju poslovali z izgubo v višini 34 tisoč din. Če bi k temu pristeli še neoblikovana sredstva regresa za prehrano med delom, je nastala izguba v višini 304 tisoč din. Izguba je naraščala še v aprilu in maju.

Ob analizi rezultatov poslovanja so se delavci te delovne organizacije odločili za 5 odstotno znižanje osebnih dohodkov, obenem pa so opozorili na vzroke za nastajanje izgube. Ti so predvsem naraščanje cen vseh vrst energije in v povišanje nabavnih cen surovin. Ker niso istočas-

no naraščale tudi njihove prodajne cene, so v obratih s prehrano namesto načrtovanih 140 do 170 odstotkov pribitka dosegali le 50 do 70 odstotkov, odvisno pač od kategorije obrata. Izguba je v delovni organizaciji nastajala tudi zaradi poslovanja z bazeni.

V delovni organizaciji so dejali, da priprava novih cen zahteva veliko dela in so zato nove cene predložili pristojnemu organu šele 23. maja. Ta pa jih ni potrdil, saj je menil, da so predlagane cene previsoke. Takšna utemeljitev je, kot menijo v delovni organizaciji, nastala zato, ker komisija ni imela točnih podatkov o povprečni višini

osebnih dohodkov zaposlenih v delovni organizaciji Gostinstvo, obenem pa niso imeli tudi podatka, da ta delovna organizacija posluje z izgubo. Komisija bo tako ponovno pretehtala upravičenost zahtevane podražitve. Ta pa je v določeni višini vsekakor nujna, saj to dokazuje tudi podatek, da so v delovni organizaciji v lanskem oktobru, ko je bil promet največji, iztržili 6,8 milijonov din brutto sredstev, ter ustvarili 1,5 milijona čistega dohodka. Letošnji promet v mesecu maju pa dosega 6,6 milijonov, vendar namesto čistega dohodka prinaša izgubo.

B. Z.

Prepočasno dogovarjanje ogroža kopalno sezono v Velenju

B.Z.

Vlak bratstva in enotnosti

SODELOVANJE SE KREPI IN ŠIRI

Letošnji Vlak bratstva in enotnosti je bil ponovni dokaz trdnosti vezi, ki so se skovale v najtežjih dneh naše revolucije, se vsa povojna leta krepile in dobivajo danes vedno nove razsežnosti. Bratske vezi se širijo med mlade, pa tudi sicer sodelovanje sega na vse številnejša in raznolika področja. V takšnem spletu oblik seveda ne manjka gospodarsko sodelovanje in pri tem pobrateni občini Čajetina in Mozirje nista izjema. Ob nedavnem obisku so se predstavniki občinskih skupščin, družbeno-političnih organizacij in združenega dela obeh občin

med Modno konfekcijo El-kroj in našo temeljno organizacijo združenega dela PIK Zlatibor. Ponuja se tudi sodelovanje med Lesno industrijo Gorenje Glin Nazarje in tovarno za predelavo lesa, ki jo v Čajetini prav sedaj gradimo. Gospodarske stike bi morala okrepiti tudi Smreka iz Gornjega grada in prav na teh razgovorih smo se dogovorili o novih gradnjah na Zlatiboru. Omenil sem že sodelovanje med osnovnimi šolami obeh občin, ki je zares zgledno, lahko pa bi več poslorili na področju izmenjave učencev v počitnicah in podobno. Dogovorili smo se seveda še marsikaj in prepričani smo, da bi vse skupaj veliko prispevalo k nadaljnjemu poglobljanju stikov med občinama Čajetina in Mozirje na vseh možnih področjih, pri čemer moram reči, da bi zlasti izmenjava kulturnih dobrin morala dobiti večji obseg.

MIROSLAV BAJIČ iz Medvedže pri Vrnjački banji sodi v vrsto mladih, ki so odločeni negovati bratstvo in prijateljstvo svojih dedov in staršev dalje, na istih osnovah sicer, pa vendar na svoj način.

«V Sloveniji sem drugič, srečen in ponosen sem, da sem znova z vami. Med vojno je bila pri nas družina iz Slovenije in naši družini sta trdno povezani še danes, mladi pa bomo poskrbeli, da bosta vedno. Obiskujemo se vsako leto, za več ali manj dni, kakor pač nanese. Srečni smo ob vsakem obisku, trdnega bratstva in prijateljstva ni moč prekiniti. Že ob prvem obisku v Sloveniji, točneje rečeno na Ljubnem ob Savinji, sem našel nove prijatelje in zagotovo bom še prišel k vam. Prvič sem obiskal te kraje s starši, letos pa smo krenili na pot mladi, da stike še okrepimo s svojimi vrstniki. Takšna je bila želja staršev in z veseljem smo jo upoštevali, tudi zato ker smo navdušeni nad tukajšnjo pokrajino in z lepoto Slovenije nasploh. Še bomo prišli.»

Miroslav Bajič je bil tudi vez, ki nas je pripeljala na obisk k družini Zora Juvan na Ljubnem, na prijeten obisk k Juvanovi in Bajičevi družini. Pogovor je hitro stekel, nevezan, prijateljsko, sproščeno. Vprašanja so bila odveč, spomini na težke, pa po svoje vendarle lepe čase pregnanstva, so oživel in prijetno jim je bilo prisluhniti, tudi spominom na številne obiske v

Miroslav Bajič: «Drugič sem v Sloveniji in še bom prišel.»

Bajičevi in Juvanovi, resnično kot ena družina.

povojnih letih. Bil je to pogovor članov ene družine in ob takšni priložnosti začutiš bratstvo in prijateljstvo v tistem pravem, najlepšem pomenu, brez godbe, zastav in cvetja, pa zato toliko bolj iz srca, iz vseh src.

Tetka Zora, tako so jo klicali mladi Bajičevi, je bila med vojno s svojo, Rojnikovo družino iz Braslovč, pregnana v Srbijo. Pot slovenskih pregnancev se je končala v Kru-

ševcu in nekoliko kasneje so Rojnikovi našli stanovanje v Vrnjački banji. Bili so sami zase in se na ta način s srbskimi gostitelji niso tesneje povezali. Prijateljstvu z Bajičevimi je pravzaprav botroval kanček naključja. Rojnikovi so se pred tem v zaporu seznanili z danes že pokojnim učiteljem Milošem Plašem iz Velenja, ki je svoje zatočišče našel pri Bajičevih. V letih pregnanstva so se obiskovali in tako se je porodilo, skovalo pravzaprav, tesno prijateljstvo med Bajičevimi in Rojnikovimi, v bratske vezi pa je Zora »vključila« seveda tudi svojo. Juvanovo družino in danes kaže tako, kot da so se

vezi med njimi spletle že v vojnih časih.

Letos so bili na obisku člani dveh Bajičevih družin in prvič sami mladi. Njihovi starši in oba deda ter seveda Zora so tako želeli. In prav je tako. Bratstvo, skovano v vihrh druge vojne, se tako nadaljuje, širi in krepi. Sicer pa se Bajičevi in Juvanovi ne srečujejo le ob vlakih bratstva in enotnosti. Obiskujejo se tudi sicer, ob takšni ali drugačni priložnosti in vedno so veseli, srečni ob ponovnem snidenju. Tako je bilo tudi tokrat in bo vedno v prihodnje.

J. P.

Življenjski pogoji delavcev

Težave v stanovanjskem gospodarstvu

Sindikati v Gornji Savinjski dolini so v svojih delovnih usmeritvah kot eno pomembnejših nalog seveda zapisali tudi skrb za življenjske pogoje delavcev. Ob tem so tehtno ocenili tudi svoje dosežke na tem področju v minulem obdobju. Pri tem ugotavljajo, da so dosegli lep napredek na različnih področjih. Sem med drugim sodi skrb za šport in rekreacijo znotraj posameznih organizacij združenega dela in na občinski ravni in tudi za letošnje leto je komisija za šport in rekreacijo pripravila pester program, ki ga v veliki meri tudi uresničujejo.

Enaka ugotovitev velja za letovanje in oddih in pri tem velja povedati, da posamezne delovne sredine to vprašanje razrešujejo zelo različno. V nazarski Lesni industriji imajo svoj počitniški dom, v zadnjem času pa se je zelo razmahnilo letovanje v prikolicah in za takšno možnost se ogreva vse več delovnih organizacij. Tudi za prehrano so dobro poskrbeli. Tople malice prejema-

jo delavci povsod tam, kjer zato obstajajo možnosti, z največjim problemom pa se otepajo v nazarskem Gozdnem gospodarstvu kjer takšna oblika zaradi značaja dela skorajda ne pride v poštev. Osnovne organizacije sindikata si bodo morale v prihodnosti prizadevati za dvig kakovosti prehrane in za uveljavitev še drugih oblik.

Na občinskem svetu poudarjajo, da so premalo postorili na področju kulture, saj dela kulturnih animatorjev ni čutili. Izjema je le Elkoj, ki si je tudi na tem področju zahteval zelo obetavno pot. Največ težav je na stanovanjskem področju. Kljub temu, da je stanovanje skoraj zagotovo najpomembnejša dobrina so na tem področju storili odločno premalo. Naj so vzroki takšni ali drugačni, negodovanja in kritike na ta račun so povsem upravičene in predsedstvo občinskega sveta v celoti podpira sklepe in stališča komiteja občinske konference ZK.

J. P.

Razvojni problemi kmetijstva

Celovito reševanje težav

Znane so težave s katerimi se otepa kmetijstvo in znani so tudi znatni napori, ki jih vlagamo v razreševanje perečih problemov. Gornja Savinjska dolina in njeno kmetijstvo seveda nista izjema, kvečjemu sta zaradi naravnih in drugih pogojev v še težjem položaju. Veliko je namreč raznolikih težav in med njimi so tudi nekatere sistemske nedorečenosti ob katerih so več ali manj brez moči. Zavoljo tega seveda ne mislijo vreči puške v koruzo ampak namenljajo resnično veliko dela in časa iskanju rešitev v lastnih okvirih. Pri tem kmetijski Gornje Savinjske doline tudi niso osamljeni in na nedavni seji občinske konference ZK Mozirje so pretežni del časa namenili obravnavanju problemov na področju razvoja kmetijstva in uresničevanju politike na vasi.

Na seji so ugotovili, da so v preteklem srednjeročnem obdobju v mozirski občini dosegli vidne uspehe v razvoju kmetijstva, pri proizvodnji hrane in pri spreminjanju odnosov na vasi. Pri tem je imela pomemben delež tudi zveza komunistov, ki je svojo aktivnost nenehno usmerjala v uresničevanje smernic 2. konference zveze komunistov Slovenije o kmetijstvu in v uresničevanje resolucije 7. kongresa slovenskih komunistov. Velik napredek je bil dosežen zlasti pri

utrjevanju samoupravnih odnosov v zadrugi in v temeljni organizaciji kooperantov na področju gozdarstva. Prav na podlagi okrepljenih samoupravnih odnosov in dohodkovne povezanosti kmetov in zadruga so navkljub vsem težavam in nerešenim vprašanjem izpolnili načrte v proizvodnji hrane.

Tudi smernice bodočega razvoja so jasne, prav tako, kot številne naloge, ki jih bo treba uresničiti v prihodnjem obdobju. Največ pozornosti bo treba nameniti nalogam na področju gospodarjenja s prostorom in ohranjanja kmetijskih površin. Utrditi bo treba tudi vlogo kmetijske zemljiške skupnosti in predvsem razrešiti velike težave, s katerimi se otepajo na višinskih kmetijah.

Člani občinske konference so poudarili, da si morajo vsi komunisti tudi v prihodnje v kar največji meri prizadevati za nadaljnjo krepitev samoupravnih odnosov v zadrugi ter poiskati in uveljaviti danim razmeram prilagojene oblike združevanja dela in sredstev. Tem nalogam se bodo morale v večji meri posvetiti krajevne konference SZDL in uveljaviti delo sekcij za kmetijstvo.

Jasno je, da mora biti razvojna usmeritev kmetijstva v celoti podrejena večji proizvodnji hrane. Temu cilju bodo morali v zadrugi prilagoditi svojo dejavnost in zaradi tega strokovno okrepiti kmetijsko pospeševalno službo. Zaskrbijoče je zlasti dejstvo, da se zaradi vseh nerešenih problemov močno razseljuje prostor v višinskih predelih in ob državni meji. Takšna gibanja bodo morali v mozirski občini ustaviti in zato sprejeti ter uresničiti vse možne ukrepe. Zgornjesavinjska kmetijska zadruga, gozdno gospodarstvo in izvršni svet skupščine občine Mozirje bodo pripravili poseben program nadaljnjega razvoja višinskih kmetij, zlasti obmejnih. Pri tem seveda ne bi smeli ostati osamljeni. V razreševanju perečih razvojnih vprašanj na področju kmetijstva bi se vsekakor morali bolj vključiti medobčinska gospodarska zbornica, temeljna banka, strokovne organizacije in drugi dejavniki.

J. P.

Letovanje v Glinu

V lastnem počitniškem domu

V delovni organizaciji Lesna Industrija Gorenje Glin Nazarje za letovanje delavcev že vrsto let zelo dobro skrbijo. Osnova te skrbi je lastni počitniški dom v Dramljah pri Crikvenici, v katerem delavci letujejo že sedemnajsto leto. V domu je na voljo 40 ležišč, še 30 pa so jih najeli pri zasebnikih v Dramljah. Dom leži neposredno ob obali, kar zlasti starejšim in družinam z majhnimi otroki veliko pomeni. V Glinu si želijo, da bi se na letovanje podalo čim več upokojenih delavcev, zaradi nižjih temperatur in nekoliko več miru pa jim priporočajo letovanje v prvi ali zadnji iz-

meni. Ob tem velja povedati, da so pri določanju izmen v celoti upoštevali omejitve v prometu in se s tem izognili prenekateri težavi, za tiste, ki nimajo svojega prevoznega sredstva, pa urejujejo prevoze z Izletnikom.

Težav s prijavi nimajo in počitniški dom v Dramljah je od 20. junija do 20. avgusta skoraj v celoti zaseden z zaposlenimi v Glinu in njihovimi družinskimi člani. Dnevna oskrba za zaposlene velja 150 dinarjev, za druge zaposlene nega zakonca 230, ceno za otroke pa so prilagodili glede na starost. Zanimanja za letovanje v lastnem domu ne manjka, čeprav se kdaj za

kdaj čujejo pomisleki glede letovanja vsako leto v istem kraju. Odgovor na to je kaj preprost. Dobra in okusna hrana, prijazno osebje in vzdušje domačnosti vsekakor marsikaj odtehta.

Vsak izmed zaposlenih ima tudi možnost dvodnevnega izleta v Crikvenico. Priskrbeti si mora le napotnico in soboto in nedeljo lahko preživi v počitniškem domu v Dramljah. Regres za letni oddih prejema vsi zaposleni zato je seveda razumljivo, da veliko zaposlenih preživlja letni oddih v drugih krajih, na svoj način in v skladu s svojimi potrebami in možnostmi.

J. P.

V Nazarjah uspešno dograjujejo nove delovne prostore temeljne organizacije Iverna, v katerih bodo zagotovili oplemenitenje in predelavo ivernih plošč. Obenem bodo zgradili tudi nove upravne prostore in pomembno naložbo izročili namenu ob letošnjem prazniku občine Mozirje, ki ga bodo občani in delovni ljudje Gornje Savinjske doline letos slavili v Nazarjah.

Ob 60-letnici

Jubilejna odličja Maistrovim borcem

V spomin in počastitev 60-letnice bojev za severno mejo so pred dnevi v Šoštanju podelili 25 zlatih odličij Koroškim borcem — prostovoljcem iz leta 1918-19 in zaslužnim članom Zveze borcev NOV občine Velenje.

»Če v onem času ne bi bilo nas, še večji kos slovenske zemlje bi odtrgla tuji plaz.« Tako je zapisano na medaljah, ki jih je 14. še živim koroškim borcem-prostovoljcem naše občine v imenu republiškega odbora borcev za severno mejo na prisrčni slovesnosti podelil predsednik občinskega odbora zveze združenj borcev NOV Velenje, Nestl Žgank. Odličja so

prejeli: Matevž Glušič, Anton Ručman, Viktor Prevorčnik, Ferdo Kumer, Vinko Huber, Mirko Goričnik, Avgust Fišer, Andrej Lesjak, Jernej Poprask, Jože Klančnik, Martin Bizjak, Anton Meh. Fortunat Kumer in Jože Cimerman. Prav tako so prejeli odličja tudi vdove pred kratkim preminulih borcev: Jožeta Škrabarja, Ivana Kumra, Rudija Acmana, Antona Trapa, in Vinka Kugovniča. Poleg odličij so vsi prejeli v dar še knjigo, v kateri so opisani boji za slovensko Koroško. Zanimivo je, da je najmlajši še živim borec star 80 let, najstarejši pa 88. Predsednik je Matevž

Glušič iz Bevč pri Velenju, praporščak pa Anton Ručman iz Šoštanja, tajnik občinske zveze pa je Milan Pugelj.

Republiški odbor je podelil spominska odličja še Nestlu Žganku, Franju Korunu, Jožetu Tekavcu, Filipu Lesnjaku, Milošu Volku in Milanu Puglju — članom Zveze borcev NOV občine Velenje, ki zelo zavzeto pomagajo članom zveze borcev prostovoljcev za severno mejo iz leta 1918-19.

Podpis k fotografiji: Ob tem lepem in prisrčnem doživetju so se vsi odlikovanci tudi fotografirali za spomin. K prijatelj odličjem — čestitamo. V. Koje

Odlikovani Koroški borci v Šoštanju

Ivan Napotnik

20-letnica smrti

Ivan Napotnik

vke, slepe pevke, rudarji, usnarji, delavci in begunci, otroci in uporniki.

Napotnikov umetniški opus je ogromen. Ko ga pregleduješ ti zgovorno pripoveduje o njegovi ustvarjalni sili, ki je kljub težki samoti, raznim drugim opravilom, skromnemu življenju in nezanimanju okolice, neprestano rastla. Dosegla je tak vrh, da nekateri dobri poznavalci Napotnikove umetnosti prištevajo tega samosvojega umetnika med najboljše jugoslovanske kiparje, ki so obdelovali les.

In kaj lahko rečemo danes, o današnjem spoštovanju njegove umetnosti in o dolgu do tega našega umetnika. Že res, da smo mu še pred njegovo smrtjo priredili retrospektivno razstavo v naši najimpozantnejši galerijski hiši v Ljubljani in da smo ga proglasili za prvega častnega občana takratne občine Šoštanj. Res je tudi, da se njegova domačija ponša s spominsko ploščo in da je v Šoštanju odprta stalna galerija, okrog 45 umetniških del, ki v danih razmerah dostojno predstavljajo

tega umetnika. Ob 90. letnici rojstva smo eno izmed naših kulturnih ustanov poimenovali po njem in danes so v teku priprave za obširno knjižno delo, ki naj bi v celoti predstavilo tega umetnika in njegovo umetnost. To pa je tudi vse! S tem pa vendar naš dolg še ni poplačan.

Do danes še nismo uspeli postaviti lika tega pomembnega rojaka na javnem mestu v Šoštanju ali v Velenju, prav tako ni na javnem mestu nobene njegove umetniške skulpture, razen obeležij NOB, čeprav, na primer, njegov usnarj in rudar, ustrezno povečana, kar kliče po vlitju na primernem prostoru. Nobena ulica v Šoštanju ali Velenju ne nosi njegovega imena, čeprav jih ponekod označujemo že s številkami. Ne nazadnje je večina njegovih umetnin še vedno v zasebnih rokah in čakajo, da pridejo na pravo mesto — v galerijo, med njimi tudi večina pajepših. Konec koncev vse bolj pozabljamo nanj in ga komajda še poznamo pa čeprav se tak umetnik v naših krajih ne rodi vsakih sto let.

Kakor da danes v splošni zmedeni področju raznovrstnih umetnosti in zlasti likovnih umetnosti enodnevnic, ne znamo več pravilno vrednotiti pravo umetniško delo. Dejstvo, da si je samo nekaj učenec iz Šoštanja in Zavodenj skupinsko ogledalo Napotnikova dela v njegovi galeriji, govori za to, da pozabljamo tudi na mladi rod. Nepoznavalce bomo morali poučiti, da Napotnikova umetnost ni samo za danes, za ta dan, kot nekatere druge, ni golo prepisovanje tujih konceptov in načinov, namenjenih enodnevnim idealom. Ne! Njegova umetnost je za zmeraj! Je iskren izraz resnične umetniške osebnosti in dokaz samonikle izvirnosti. Zato je prav, da jo spoznamo, poznamo in negujemo.

Marjan Marinšek

Letovanje delavcev v naših delovnih organizacijah

Pokrili skoraj vse potrebe

V šoštanskih termoelektrarnah posvečajo oddihu delavcev vedno več pozornosti. To je tudi razumljivo, saj je delo delavcev v termoelektrarnah naporno in težko.

Kot nam je povedal strokovni delavec za rekreativno in počitniško dejavnost v TEŠ MILAN BURGER, so se tudi letos potrudili in dobili dovolj letovalnih zmogljivosti za vse, ki bodo to želeli. Letovanje imajo organizirano na ravni sestavljene organizacije združenega dela REK. Že v mesecu februarju so v svojem listu Energetik objavili pogoje in prosta mesta za letošnji oddih. Letos bo lahko organizirano letovalo 240 družin in njihovih delavcev. Tako bodo lahko zaposleni v termoelektrarnah Šoštanj letos preživeli zaslužen počitek v kamp prikolicah v Rabcu, Premanturi, na Malem Lošnju, Filip Jakobu. Vsi tisti, ki pa ne bodo letovali v kamp prikolicah, pa se bodo lahko odločili za Rekove počitniške domove v Fiesi, Crikvenici, na Rabu in Krku. Povpraševanje po teh ponujenih počitniških možnostih je dokaj veliko, zlasti v času viška poletne sezone, ko je kandidatov za posamezna mesta celo preveč. Prednost pri izbiri ponujenih počitniških možnosti imajo delavci, ki delajo v pogonu. Prva izmena zaposlenih v šoštanskih termoelektrarnah bo lahko odšla na dopust že 23. junija, sezono pa bodo končali 1. septembra.

počutili in preživeli svoj dopust kar najprijetnejše.

Poleg Rekovih ponujenih počitniških možnosti pa koristijo tudi prosta mesta v domovih elektro-gospodarske skupnosti Slovenije. 14-dnevni oddih lahko preživijo delavci TEŠ na Rabu, kjer lahko letuje 80 do 100 delavcev, prav toliko v Portorožu, 40 do 50 delavcev pa na Korčuli, le nekaj zaposlenih in njihovih družinskih članov pa v Novem Vinodolu. In kakšne so cene?

Za letovanje v Rekovih počitniških domovih bodo morali delavci šoštanskih termoelektrarn odšteti na dan 220 dinarjev, tisti, ki se bodo odločili za druge možnosti oddiha pa bodo morali plačati 240 dinarjev.

Da pa bi lahko letovali prav vsi zaposleni, so jim na podlagi višine osebnega dohodka izplačali določen znesek. Tako so od 1 do 10 skupine izplačali delavcem regres v višini 2010 din, ostalim pa 2700 tisoč dinarjev.

Za konec pa naj povemo še to, da je tudi letos osnovna organizacija sindikata organizirala letovanje za otroke svojih delavcev v Crikvenici. Tako bo lahko letos v koloniji, ki se bo pričela 26. junija, letovalo 64 predšolskih otrok.

Upajo, da se bodo delavci na desetdnevni letovanjih, dobro

T. Kelenc

Še povečati možnosti letovanja

Ob jezeru

Za organiziran in prijeten oddih svojih delavcev so se letos potrudili tudi v gradbeno industrijskem podjetju Vegrad Velenje. Potrebe po organiziranem letovanju so še posebej izrazite, saj značaj dela narekuje aktivnejši oddih.

Za to obliko dejavnosti deluje v gradbeno industrijskem podjetju Vegrad Velenje posebna komisija, katere člani se sestajajo vsaj dvakrat na mesec. Komisija pripravi vsako leto tudi svoj letni program, ga predloži osnovni organizaciji sindikata te delovne organizacije, ki na podlagi rezultatov poslovanja in zaključnega računa nameni za to obliko dejavnosti tudi posebna denarna sredstva.

Tako bo letos lahko v 14 izmenah letovalo 200 do 250 družin delavcev zaposlenih na Vegradu, in sicer v kamp prikolicah na Lošnju, kjer lahko letuje v eni izmeni 45 delavcev in njihovih družinskih članov ter v Vrsarju, kjer imajo 16 prikolic. „Za 2500 članski kolektiv je to še vedno premalo. Zato iščemo poleg lastnih zmogljivosti za počitniško letovanje tudi druge proste možnosti za oddih. Na višku turistične sezone, to je v mesecu juliju in avgustu, ko ne moremo pokriti vseh potreb z lastnimi možnostmi, organiziramo letni oddih s pomočjo raznih turističnih agencij ali pa koristimo prosta mesta v kamp prikolicah občinskega sindikalnega sveta Velenje v Premanturi. Tako je lahko odšlo na zaslužen oddih prva izmena že 10. junija, sezono pa bomo zaključili 10. septembra,“ je dejal predsednik komisije za letovanje v gradbeno industrijskem podjetju Vegrad LJUBO SUPIČ.

Letovanje imajo urejeno s posebnim pravilnikom. Prednost imajo le tisti, ki še na takšnem oddihu niso bili in delavci z nižjimi osebnimi dohodki. Zaposleni v Vegradu, ki se bodo odločili za dopust v pred ali po sezoni bodo morali plačati za kamp prikolico 600 dinarjev, za letovanje v glavni turistični sezoni pa bodo morali odšteti 1000 din.

Prav posebej pa v tej delovni organizaciji skrbijo za družine delavcev, ki imajo nizke osebne dohodke. Na priporočilo osnovne organizacije sindikata omogočajo vsako leto brezplačen 10 dnevni oddih dvema takima družinam. Le-te pa imajo možnost letovanja predvsem v predsezoni in po njej, ko je na voljo največ prostih mest.

„Prizadevamo si, da bi postavili svoje prikolice v različnih letovniških krajih ob slovenski obali, saj bi tako omogočili delavcem in njihovim družinskim članom lažji prevoz,“ je ocenil prizadevanja komisije za letovanje Ljubo Supič.

Tudi v prihodnje bodo tej obliki dejavnosti v Vegradu namenili več pozornosti, saj bi radi lastne možnosti za letovanje še povečali. Zato načrtujejo, da bodo zgradili počitniški dom ali pa za daljše obdobje vzeli v najem dom druge delovne organizacije. Seveda pa so v veliki meri odvisni od razpoložljivih sredstev. Če ne bodo uspeli rešiti načrtovanih možnosti letovanja tako kot predvidevajo, se bodo odločili za nakup še dodatnih kamp prikolic.

T. K.

Gostišče Gorca pri Podlehniku, slikovita izletniška točka sredi vinogradov v Halozah

Takole se šolarji vključujejo v skrb, da bi čimmanj papirja odvrgli na smetišča, ampak bi ga znova uporabili v koristne namene. Pri tej akciji pa bi lahko oziroma bi morali bolj sodelovati hišni sveti, ki bi lahko spodbujali stanovalce, da bi prebrane časopise in druge revije sproti spravljali na za to določen prostor, ga seveda skrbno povezali v snope tako precej olajšali delo šolarjem.

Srečanje s Titom

Sem pionirka Darija Stanič. Pred petimi leti sem živela v Bugojnu. Tam je imel tovariš Tito svojo vilo. Obiskoval jo je v dnevih oddiha. Tako smo se mladi iz Bugojna nekajkrat srečali z njim. Govoril nam je s smehljajem na licu. Ko sem ga prvič zagledala pred seboj, sem bila zelo vesela in srečna. Najraje bi stekla k njemu in ga objela. Tako vesel, nasmejan, prijeten in domač je bil z nami. Ko je odhajal, nam je iz avta mahal, mi pa smo gledali za njim in klicali: »Tito, Tito, Tito!« Postalo mi je nenadoma tako žal, da je odšel, toda tešila sem se z mislijo, da ga bom še kdaj videla. In res nas je še večkrat obiskal. Ta veliki revolucionar in državnik je bil do nas tako domač in priazen.

Darija Stanič, 5. b
OŠ Veljko Vlahovič
Velenje

5. julij — svetovni dan varstva okolja

Ob svetovnem dnevu varstva okolja, ki je bil 5. junija, smo člani kluba OZN zaključili akcijo »Zeleni planet!«. Na svečanosti smo podelili prehodni pokal »Zeleni planet!« in priznanja najbolj šim razrednim skupnostim. V tem šolskem letu je prešla prehodni pokal razredna skupnost 7. b, priznanja pa razredna skupnost 2. a, 4. c in 6. b. Ob tej priložnosti smo podelili priznanja tudi posameznikom, ki so se udeležili lanske letošne republiške akcije Zeleni planet in sicer 14 bronastih, 17 srebrnih in 10 zlatih značk. Prav tako je klub OZN Vinica podelil naši šoli zlato plaketo Zeleni planet, priznanje Zeleni planet in priznanje kluba OZN Vinica za širjenje humanih idej.

Z akcijo Zeleni planet bomo nadaljevali tudi prihodnje šolsko leto, ker se v njej vzgajamo. Želimo pa si tudi, da bi bila naša Zemlja tudi prihodnjim rodovom res zeleni planet.

Člani kluba OZN
OŠ Anton Aškerc
Velenje

Nedeljski izlet

Bil je lep sončni dan. Zato smo se ati, mamica in jaz odpravili na izlet. Hodili smo po gozdu in prišli do jase. Tam smo pomalicali in za sabo še počistili. Mamica je rekla: »Če bi vsi vedno pospravili za seboj, bi bila naša okolica veliko lepša.« Potem smo šli naprej. Pot nas je vodila po gozdni stezi. Na obeh straneh so se dvigale košate krošnje dreves mogočnih bukev in hrastov. Pobočje, po katerem smo hodili je zelo strmo. Pod nogami je šelestelo listje. Vse je bilo čisto. Narava je bila tukaj še nedotaknjena.

Čez čas smo naleteli na lovsko opazovalnico. Nisem se mogla premagati, da ne bi splezala vanjo. Od tu je bil lep razgled. Na cesti globoko pod menoj se je vila dolga kolona avtomobilov. Vsi so izpuščali nezdrave pline. Pomislila sem — kako je lepo tukaj na gozdni stezi. Po vsem tem smo se odpravili v dolino proti našemu mestu.

Mira Zebec, 4. a
OŠ Anton Aškerc
Velenje

Na razpotju

Osmi razred! Neverjetno, kako hitro je minilo teh osem let osnovne šole. Kako hitro smo prišli do svoje življenjske odločitve.

Kaj me veseli? Ali bom uspela in srečna v tem poklicu? Kaj bo, če ne dobim mesta v šoli? Na taka in podobna vprašanja odgovarjam sama zase. Nihče mi ne more odgovoriti na to, kaj me veseli. Le sama vem, kaj.

Odločam se in od te odločitve je odvisno moje nadaljnje življenje. V poklicu bom preživela mnogo svojega časa, zato je odločitev tem težja.

Včasih imam občutek, da sem premalo seznanjena s tem poklicem, a sama ne vem zakaj. Strah me je odločitve. In tako stojim na razpotju, zavita v meglo negotovosti.

Marjeta Zelenik, 8. c
OŠ Veljko Vlahovič
Velenje

Naši načrti ...

Preživimo polovico dneva v celodnevni šoli. Na levem bregu reke Pake je veliko gradbišče, okrog nas je skoraj vse zazidano, sosedu pa smo z domom RSC.

V prostem času in rekreativnem odmoru se stiskamo na skopo odmerjenih zelenicah, igrišču in ploščadi.

V jeseni smo na gredici ob Paki uredili koteček z vrtnicami, postavili klopi, koše za smeti in še kaj.

Zelenice urejamo tako, da čisti okolico šole vsak teden druga razredna skupnost, od 1. do 8. razreda. Predstavniki zelenih straž pa

Opazujem drevo. Spomladi oživi od dolgega zimskega mirovanja. Brsti in cveti. Čez poletje njegovi sadovi dozorejo. Jeseni mu listje odpade in drevo se spet pogrezne v zimsko mirovanje. Drevo ima jasno načrtano pot svojega življenja.

A jaz? ali bom lahko uresničila želje svoje pomladi? ali bom lahko v poletju in jeseni svojega življenja pokazala sadove svojega dela? to vprašanje bo ostalo še nekaj časa nerešeno.

Stojim in premišljam. Rada bi bila medicinska sestra, zdravnica in tudi veterinar... Veselijo me stiki z ljudmi in živalmi.

Marjeta Zelenik, 8. c
OŠ Veljko Vlahovič
Velenje

Kratek izlet

Skupaj z razredom smo šli na velenjski grad. Dobili smo vodiča, ki nam je pripovedoval o vsem kar je na gradu. V notranjem delu grajskega dvorišča smo videli kamniti vodnjak. Vodič nas je popeljal na ogled afriške zbirke Františka Foita. V tej zbirki so bile posode, lesene maske, kipi in druge stvari. Vse to pa so izdelali njegovi učenci. Razen afriške zbirke smo lahko še videli muzej slovenskih premogovnikov, zbirko iz NOB in etnografsko zbirko, v kateri je bil velik mastodont in njegovi prazgodovinski ostanki. V zbirki iz NOB smo videli veliko dokumentov, na katerih so bila napisana važna sporočila in pesmice. Na slikah pa so bili narisani znani partizanski obrazi. Med njimi je bil tudi partizanski pesnik Karel Destovnik Kajuh. V zbirki slovenskih premogovnikov smo si ogledali razne modele rudnikov, več vrst premoga in slike, kako so včasih kopali premog. Tam pa smo lahko videli tudi stare in nove stroje. Blanka Verdnik, 3. c
OŠ Veljko Vlahovič

Mladi!

Pišite nam,
da bo naša
stran
bolj pestra!

Iz mojega otroštva

„Okno mojega spomina seže daleč nazaj“ (Cankar) — v zgodnja leta mojega otroštva, ki sem ga preživel v najbolj zakonitem delu Velenja, ki mu pravimo taksas. Stirelni froc sem v mokro blatni zimi brez snega tekal okrog voglov z velikanskim kosom kruha, namazanim z margarino. Noge so se mi izgubljale v prevelikih bata škornjih, ki so se podaljševali v hlače neke nedoločljive barve in v zakrpan bratov pulover, v katerem sem se kar izgubljal. Od časa do časa sem z rokavom obrisal naraščajočo nevarnost, ki je grozila, da mi bi zalila usta. Velike buške na čelu so bile neme priče številnih dvobojev s starejšimi brati, ki so me pogosto z brcami in klofutami pripravili, da sem napolnil težak zaboj s premogom.

Bil sem precej rejen in so mi prav za to nadeli nesrečen vzdevek Bajsi, zaradi česar sem preživel marsikateri bridki trenutek. Seveda moja „sreča“ ne bi bila popolna, če ne bi vtaknil noge pod cestni valjar, ki se je v mojo nesrečo prav takrat premaknil in... Kmalu za tem se me je lotil še tifus, potem pa še in še...

V takšnih in podobnih zgodbah in nezgodah je minilo moje otroštvo. Vendar si ne želim v svet odraslih, ki je preveč vzvišen, nadut in zame nerazumljiv. Še želim živeti svoje staro taksasko življenje, čeprav nikoli ni rožnato.

x x x

Pred mano hodi po robniku prijateljica Suzana, vidim samo pozibavanje velike temne zaplate na njeni zadnjici. Tako zguljenih kavbojki najbrž nima nihče v Velenju. Izpod rasceranih hlačnic gleda dvojce umazanih, zagorelih nog, kričec zelen lak na njenih nohtih me zbode v oči. Potegnem jo za nemarno zavezan čop: „Ej, Suzana, kje si staknila ta grozni lak?“ „Kaj te briga, mulc,“ mi odgovori. Ženska, ki je šla mimo, se je ogorčeno prikrizala. „Oj, prekleto, jutri se začne pouk; da bi se podrla ta baraka!“ Suzana me potegne za rokav in me vleče v pivnico: „Pridi, greva na sedmino za počitnicami!“

Sredi dima se zasliši Francetov glas: „Le bliže, banda, le bliže!“ Počasi se privadiva na polmrak. V kotu opaziva gosto poraščeno Anzekovo glavo. Samo zobje se belijo iz grive. Sedeva v kot in se začneva ozirati še po drugih članih klope. Vsi so zaraščeni, oblečeni v kavbojke in srajce divjih barv. Vsi so bos, le na Fišerjevih nogah odkriješ ostanke nekdanjih adidas. „Dve coca-coli,“ se zadere Suzana. Primaje se natakara, ki ji znoj drsi po mastnem obrazu. „Smrklija, ti se že ne boš drla nad mano. Raje si početi te svoje grive in si obleci spodnje krilo, saj si taka, kot da bi pobegnila iz...“

Oster Suzanin odgovor preglasi Francekov glas: „Bi, prosim, prinesli dve coca-coli,“ se spakuje. „Seveda ti jih bom, ko se boš obril, ostrigel, zaprl srajco do vratu in si oblekel spodnje hlače.“

Prekipi nam in skupaj odidemo iz lokala. „Pojdimo k meni,“ predlagam, „mislim, da še premoremo nekaj pijače.“

Posedemo po stopnicah pred našo hišo. Pijemo kar iz steklenice. Z nasprotni strani ceste nas opazujejo sosede, ki so se zbrale pri mizi v senci stare vrbe. Lotile so se nas: „Drhal, divjak, vas ni sram, da takšni hodite po mestu!“

Ne zmenimo se zanje. Smešne se nam zde, ko v psovanju kar tekmujejo med seboj. So kot otroci v vrtcu, ki si kažejo jezike. Začuden smo, da se lahko odrasli tako hitro spremenijo. In vse to zaradi našega vedenja, načina oblačenja... Zamišljeni se razhajamo. Zakaj nikogar ne zanima, kaj je v naših srih! Zakaj vsi vidijo le našo zunanost?

x x x

Dež. S svojimi nežnimi prsti potrkava na okno. Pojenja. Sivo, turobno nebo se počasi jasni. Velike meglene gmote bežijo na vse strani neba. Pokaže se prvi košček sinjine, ki se širi, prežene vse oblake in naposled prekrije obzorje. Iz za zadnjega oblaka posijejo prvi topli žarki, ki dajejo upanje. Tako je tudi z menoj.

V petem razredu je bila nad mano še velika gmota, ki me je utesnjevala, mi jemala prostor. Nisem še videl poti. V šestem razredu se je sivina začela jasiti. V sedmem pa se je že pokazal prvi košček jasnine, do katere se vzpenjam po stopničkih lestve, ki je neskončna; zato je treba mnogo truda, da prideš na vrh. Vsak uspeh je stopnička više.

Plezam po lestvi življenja, ki jo je treba trdno postaviti, da ne padeš z nje in ne zgubiš upanja. Doživljam vzpone in padce. Ostanem neomajen. Plezam naprej. Dosegel bom to sinjino, pregledal oblake in se dotaknil sonca.

Miran Solinc, 8. c
OŠ Anton Aškerc
Velenje

Planinsko društvo Velenje

Vsak delček naše domovine je lep in zanimiv

Velenjski planinci smo bili v mesecu maju že na sedmem pohodu v tem letu.

Tokrat smo se zbrali na avtobusni postaji že ob petih zjutraj, ko je mesto še spalo. Vedri, veseli, razpoloženi, pa vendar od časa do časa zaskrbljeni. „O, da bi bilo lepo vreme,“ smo si dejali. Kar 53 planincev se nas je odpeljalo z avtobusne postaje Velenje proti Ljubljani do Razdrtega. To je strnjena vas, ki leži pod strmo Plešo (1261 m) na severu in Golim vrhom (708 m) na jugu. Od tod vodi veliko poti na Nanos in na vrh Pleše. Po dežju je posijalo sonce. Lepi razgledi po dolini so se nam odpirali na vsakem koraku. Malo pod vrhom smo si privoščili kratek počitek za skodelico čaja. Strmo pot so spremljali na skalah napisani verzi. Naše gore so res zelo lepe.

Po približno dveh urah hoda smo zagledali televizijski oddajnik in pripešali do planinskega doma

Janka Premrla-Vojka. Enourni postanek smo izkoristili za okrepčilo in čudovite razglede na vasi, ki so posejane po pobočjih in po vsej dolini. Pogled nam seže prav do Snežnika, Gorjancev in še naprej tja do Gorskega Kotarja. Nanos je znan tudi po raznovrstnem rastlinstvu in živalstvu.

Pisana kolona pohodnikov je nadaljevala pot. Dreve še marsikje ni vzbrstelo, medtem ko je v dolini že vse v bujnem cvetju in zelenju. Pot skozi bukove nas je pripeljala na vzhodni rob Nanosa, od tu pa smo se po nekdanji „mulateri“ spustili prav do podnožja.

Za kratek čas smo se ustavili v vasi Strane. Leži pod gričem Majem in Dolgim gričem, ki so ga Italijani med obema vojnama utrdili in prepleli s podzemnimi hodniki. Pisana kolona popotnikov se je počasi pomikala naprej proti Smihelu. Za vasjo se vzpenja 648 m visok Kaculj. Med nemško

ofenzivo je bilo tu požganih 14 hiš. V gozdu nad vasjo pa je bila leta 1944 kurirska postaja, postojališče Ivana Šantelja pa javka.

Od tu dalje je padala pot proti Predjamu in predjamskemu gradu. V njem smo si lahko ogledali arheološko zbirko, zbirko starega orožja, lovške trofeje, portrete nekdanjih lastnikov, dokumente iz NOB. Z gradu vodijo stopnice v starejši srednjeveški grad, Jamali ali Erasmov. Radovedni ta dan nismo bili samo mi. Tudi drugi obiskovalci je bilo precej. Med njimi so bili Švedi, Italijani in skupina Angležev.

Naša današnja pot je bila bogata in polna zanimivosti, ki smo jo ponesli s sabo, da jih bomo lahko pripovedovali znancem in prijateljem.

Pot domov nam je krajšala pot. Zopet smo preživeli prijeten dan poln lepih doživetij.

J. H.

Na predjamskem gradu

Komaj sva bil tam, planem nanj še enkrat z istim vprašanjem.

»Kaj se je zgodilo? Pripoveduj!«
Zakril si je oči in krčevito zaplakal.

»Morilec sem! Tvojega brata ... Volkuna ...«

Te skoro nerazumljivo izgovorjene besede so udarile vame in me zadele kakor kamen. Skočim k njemu in ga stresem. Hočem ga vzdramiti in neverjetne omotice.

»Kaj blodiš! Zavedi se vendar, Domogoj!«

Pogledal me je s sklanjimi, široko odprtimi očmi, iz katerih sta gorela divji obup in neizrekljiva bolelost.

»Ne blodim ... Resnica je! In ti, moj edini in najboljši prijatelj, pobratim moj in drug, me moraš odslej preganjati ko divjo zver. Umoril sem ti brata ... Kri zahteva osvete ...«

Pod težo teh besed sem skoro omahnil. Z izbuljenimi očmi sem strmel vanj, njegov obraz je dobival čudne in nenavadne oblike. Zdelo se mi je, da je povsem drug ...

Videl sem njegovo premikajočo se ustna, ali zdelo se mi je, da govore nekaj docela tujega in nepojmljivega.

Z največjo silo se otresem omotice.

»Pri bogovih! Pripovedaj vendar, kako in kaj se je zgodilo!«

»Na lovu je bilo ... Stojim na določenem čakališču ob debeli smreki pod Stropnico in gledam po plenu ... Na medveda nisem mnogo mislil ... Čakam, čakam ... V grmovju nekaj zašumi ... nekaj temnega se plazi proti meni, žareče oči se vpirajo iz gozdnega mraka vame ... Volk, volk, si mislim in sprožim ... Komaj odbrenči plisca, se začuje iz grmovja tuljenje, človeško telo se vali po njem, lomeč ga z divjimi udarci. Bežim gledat in — o groza: Volkun leži v krvi, preklinja premetavaje se sem in tja, v levi roki pa stiska s krčevitim prijemom svoj lok ...«

»Nesrečno! Vsi bodo rekli, da si ga namenoma ...«

Domogoj približa svoj razbeljeni obraz mojim ušesom.

»Da, da! Resnico govorim ... Vsi bodo te misli! Ali, moj pobratime, tebi prisegam, da nikdar in nikoli nisem imel tega strašnega namena ... glas mu je postal tišji, »pač pa on ... pač pa on ... Volkun ... Ali veš, kaj mi je zasikal, zvijajoč se na tleh, ko me je zagledal!«

S topo izprašujočim pogledom sem se ozrl na prijatelja.

Domogoj se nasloni name, se me tesno oklene in reče s pritajenim glasom: »Naj te Besi preganjajo!« mi je rekel. »Bil si hitrejši kakor jaz, potepuh ... Toda ... ne ubežiš osvete ...«

»On je imel namen ...«

» ... me umoriti, da Stojane moj! Ali razen tebe edinega mi nihče tega ne verjame, mi nihče ne bi hotel verjeti!«

Tudi meni se je zdelo neverjetno. Kakor sem poznal Volkunove slabe strani, vendar nisem mogel prisojati take zlobnosti. In saj bi se tudi on — prav kakor zdaj Domogoj — izpostavil neizprosni krvni osveti Domogojevih zadrug.

»Kaj ni bila nemara le Volkunova blodnja, porojena iz silnih bočini?« sem vprašal hlano.

»Izključno ni,« je odgovoril s strtim glasom pobratim.

»Ali take so bile njegove besede ... Morda ni imel najhujšega namena, gotovo pa je, da mi je nameraval na ta ali drug način škodovati.«

»Ni hotel! Gotovo ni hotel! Stojane je in zahrbtnen ne more biti. Morda te je hotel le prestrašiti ...«

»Morda ...«

Oba sva umolknila.

Mučil sem glavo z najrazličnejšimi načrti, pametnimi in glupimi, ali nobena rešilna misel se mi ni hotela javiti v njej, niti ena svetla luč ni razsvetlila duše. Obup se me je polasčal in z ostrimi kremplji raztrgal moje srce. Kaj storiti? Brat Volkunov sem bil ... Njegova od morilčeve roke prelit kri je zahtevala, da jo osvetim ... tako osvetim, kakor zapovedujejo posvečeni zakoni dedov in očetov. In morilec je moj najljubši, najboljši in najzvestejši prijatelj, ki sem mu dolgoval življenje in ga ljubil bolj od rodnega brata. Volkun je dolgo ni bil več deležen mojih najiskrenejših čustev. Vojna leta so naju ločila in razločila. Saj jih tudi ni ikal in zahteval ...

In prijatelj pravzaprav ni bil morilec ... Nesrečno naključje si je vzelo nesrečno žrtev — mojega brata ... In vendar: rešitve ni ...

Z obema rokama sem se prijel za glavo, si rval lase in obupno zaklical: »O Domogoj, bogovi so naju docela zapustili! Lepi

Gustav Šilih

Nekoč je bilo jezero ...

9

(Dolinska bajka)

časi so zbežali, kruti Besi bodo zavladali, neizprosna Morana zagospodarila!«

Domogojev prsi so se dvigale v nemi bolesti, v obtoževanju samega sebe se je vrgel na tla, bil z glavo ob zemljo in plakal kakor majhno neboljeno dete. Zasmilil se mi je in tešil sem ga z vsemi mogočimi besedami, sileč se k miru in preudarnemu razsojanju ob tem mučnem položaju.

Visoko na hribu, je zdajci zapel zaleščanski lovski rog. Zategnjeno zvoneči glasovi so bežali sunkoma po mirnem popoldanskem ozračju in klicali lovce k nujnemu sestanku.

Stresel sem se: našli so Volkuna.

Grozeča nevarnost me je ojačila. Upokojil sem se in vedel, kaj mi je storiti, kaj je moja dolžnost ob teh razmerah.

»Brate!« rečem ihtečemu Domogoj in ga dvignem od tal. »Brate moj! Bežati moraš! Zaklinjam se pri vseh dobrih bogovih, pri Svetovitu in Velsu, da te nočem preganjati, da te nočem iskati in nočem izvršiti krvne osvete niti na tebi niti na tvoji zadrugi!«

Glas mi je postajal močnejši, moje srce se je širilo: čutil sem, da raste v meni nepoznana moč in radostna zavest hvalečnosti. Pri duši mi je postalo slovesno in ganjen sem nadaljeval svoj kratki govor.

»Zdaj je prišel tisti trenutek, ko ti morem nekoliko poplačati svoj veliki življenjski dolg. Čuješ rogove? Lovci se zbirajo ob mrtem Volkunu, zato beži! Poišči si nekje varno zavetje, za nekaj časa — morda ne bo predolgo — drug dom; bogovi bodo mislo in ti pokažejo zopet pot v Zalesje, izbršijo kri in naju združijo v starem prijateljstvu. A zdaj ... pojdi, brate!«

V njegovih očeh sem čital odpor in ga naglo zadušil:

»Vem, kaj hočeš reči! Domogoj še ni bežal, beg je zanj sramota ... Ali, brate moj, danes ni sramota, blagodejno dejanje je. Zakaj bi teklo še več bratske krvi?«

Med tem so lovski rogi neprestano peli in klicali ... Nem, s solznimi očmi me je pobratim objel in me s tresočimi se rokami pritiskal na svoje močne prsi. Naglo sem ga potegnil za seboj, ker ni bilo izgubljeni časa. Voljno mi je sledil v hram, kjer sem mu dal najpotrebnejših stvari in živil za pot in mu svetoval, naj se obrne proti vzhodu, kjer ga slovenski rodovi z veseljem sprejmejo kot dobrega vojnika, znanega jim iz nepozabnih pohodov proti divjim Obrom.

Preden sva se poslovila, me je prijel za obe roki in dejal z resnim, že nekoliko pomirjenim obrazom: »Več si mi dal, Stojane. moj, kakor sem mogel dati jaz kdaj tebi! Ali, družje mili, bogovi so mi priča: Povrnem se morda srečnejši, morda nesrečnejši, v Zalesje in te poplačam, kaor si vreden, ali pa se ti odkupim kot navaden rob z delom svojih rok. Moja pot gre na mejo. Tja me ponese v nevarnosti: kjerkoli bo boj, kjerkoli se bodo zaganjali neprijatelji nad Slovence. Tam odslužim svojemu narodu, občini svoji, vam vsem in preliti krvi Volkunovi svoj kravi dolg. Tam hočem živeti, dokler me Zalesje samo ne pokliče nazaj ali pa, če bi mu pretila velika nevarnost ... mojemu Zalesju ...«

Zvesti jezerski valovi so ga prenesli na drugi breg; kmalu se je potopil v visokem bičevju, ki se je v mirnem večernem vetru majalo ob vodi. Še večkrat se je pokazala njegova dolga potna palica, zakročila nad trstjem in izginila.

Ko se je stemnilo, so se vrnili lovci v gradišče in prinesli s seboj umirajočega Volkuna. Župan Dobrogoj je poslal pome.

Hudo ranjeni brat je ležal v kotu v mehkem senu, pokritem z ovčjimi kožami. Težko je sopal. Njegova drgetajoča ustna so bila vsa okrvavljena, zakaj smrtonosna strelca mu je bila prebodla pljuča pod levo roko čisto blizu srca. Vrač Zlemir ga je bil obvezal in mu nadel na pekočo rano hladilnih zelišč. Resno in zamišljeno so stali možje, po večini starešine, ob ležišču, ujec Dobrogoj pa je sklanjal svoj blede obraz nad ranjenca, da razbere z njegovih ust besede, ki so že skoro neslišno prihajale iz njih.

Oni, ki so stali v krogu, se mi brez besede umaknejo, ko se približam njihovi gruči.

Ranjenec odpre oči, pa jih naglo zopet zaklopi.

»Stojan, Stojan ...« zaječi, ko pristopim k ležišču.

»Tu sem, brat moj! S čim ti lahko olajšam tvoje veliko trpljenje?«

Motne oči so se odprle tako široko, da se je v pošastnem blesku zasvetila krvavoobrobljena belina. Z zadnjo možjo je završalo iz njih nepremagljivo sovražstvo, oslabele roke so zakrile proti meni in iskale mojih.

»Ti, ti ... ti me osvetiš ... ti, moj brat! ... Domogoj ... Domogoj me je umoril ... Srce mi je prestrelil ... Grozno me osvetiš ... Kri za kri ...«

Glava je omahnila, skaljene oči osteklenele, prste na njegovih rokah pa so smrtni krči široko zakrčili.

V hramu je bila tišina, kakršno more ustvariti le smrtonosni zamah Morane.

»Mrtev je!« pravi Dobrogoj po dolgem, trpkem molčanju.

»Mrtev!« pritrdijo možje.

»Mrtev!« vzdihnem za njimi jaz, ves omamljen po Volkunovih zadnjih zlih besedah, ki so me izbrale za neizprosnega osvetnika prelite bratovske krvi.

Župan se počasi okrene in mi prodirljivo pogleda v oči.

»Čul si njegove poslednje besede, videl, kako je končal ...«

Tvoja je osveta, Stojane! Sveti zakoni davnih dedov ti nalagajo to tožno in groze polno dolžnost. Domogojovo življenje je tvoje ... Poišči ga! Najdeš ga, moraš ga najti, pa naj se skriva na dnu jezer!«

Starejšina Branislav je zadržel in sklonil svojo sivo glavo globoko na prsi.

Jaz pa sem se zopet zavedel: znal sem, kaj mi je govoriti. Trdno sem vpri pogled v ujeve mrkogledne oči in odgovoril: »Zal mi je, da ne morem poslušati tvojega spoštovanega povelja in ga izpolniti ... Ne morem osvetiti Volkuna! Domogoj ni kriv, kakor mislite vi vsi. Bil je pri meni in mi povedal. In sam sem mu pomagal, da je ubežal v gostoljubne kraje, kjer ostane, dokler se ne posuši prelita kri in ne obledi krvavi spomin usodnega, nesrečnega naključja. Jaz pa ne morem in ne smem biti osvetnik! Svetejša dolžnost, kakor je krvna osveta, posvečena istotako po naših pradedih, blagoslovljena po bogovih samih, me veže na Domogoj: dolžnost neprestane hvalečnosti. Pobratim moj je! Dvakrat me je otel neusmiljeni Morani, in zdaj mu naj jaz vzamem življenje? Župan in starejšina, ne morem osvetiti brata!«

Prvič se je zgodilo v Zalesju, da je navaden zadružen ugovarjal županu in se ni pokoril njegovim besedam. Vsi navzoči so ostrmeli in me prestrašeno pogledali. Dobrogojevo staro, nagubano lice pa je zardelo v temni rdečici, izsušene žile na njegovem čelu so se napele in izstopile in s težavo je spravil iz ust: »Kaj blebetaš, sin Besov?«

Mirno sem ponovil: »Ne morem osvetiti brata Volkuna. Domogoj je nedolžen na njegovi smrti.«

Župan zaleščanski in ujec moj se je tisti čas skoro izpozabil. V silni jezi je vzdignil roke, kakor bi me hotel udariti in streti na tla, ali z največjim naporom je udušil svojo kipečo strast. Sredi zamaha je povsod dvignjene pesti in rekel grozeče mirno:

»Sveti zakon poznaš! Dokler ga do zadnjega ne izpolniš, ni zate prostora med zaleščanskimi zadružani! Tebi samemu in edinemu je naloženo to opravilo. Osvetiti se pa smeš samo na Domogoj. Na nikomer drugem, niti na očetu in bratih njegovih niti na njegovi zadrugi. Pojdi in ne pridi, preden nisi očistil Volkunove krvi, dokler ni dobila njegova duša uthe in miru!«

Mrzel pot mi je stopil na čelo. Nezadružen ... človek brez vsakršnih pravic ... med lastnimi brati ... Pomislil sem na vaju in proseče pogledal župana, toda njegove jeklenotrdne oči so prezirno odklonile mojo brezupno prošnjo.

(Se nadaljuje)

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski
Riše: Jelko Peterelj

163. Stanko se je počutil kakor mesečnik. Orožje, razen parabele, ki jo je imel za pasom, je pustil zraven torbe z mesom in se brezglavo napotil v goščavo. Razcefrano vetrovko je že zlatraj odvrzel. Spominov na njegovo udobno življenje je bilo tako vse manj. Ni hotel, spetoma pa je mislil samo na morje. Tam je rešitev. Do morja mora priti za vsako ceno, pa čeprav bo treba uporabiti orožje. To se mu je v trenutku zazdelo kot rešilna bilka v vodi.

164. Šele čez čas je opazil, da je zašel. Pa ni mogel dolgo razmišljati o tem. »Stoje, se je nenadoma oglasilo iz grmovja pred njim. Nagonsko je zgrabil za pas in ustrelil proti glasu. Zatem pa je stekel v nasprotno smer. So že za njim? Ne, to ni mogoče! Potem ga je udarilo in zapadlo. Pred očmi je nenadoma postalo vse rdeče, Mira, denar, očetova noga, strelska vrsta ... Ja, ga je prešinilo, ko je padel: Mira, Mira je kriva ... Zdelo se mu, da postavni kapetan z očetovskim glasom zmaguje nad njim ...«

165. Major Nikolič je potrkal s svinčnikom po mizi in gledal skozi okno pisarne. Pravkar je prebral reportažo o uničenju sovražne teroristične skupine pri nas. Padlo je tudi trinajst naših! Je to res uspeh? Takoj zatem si je pritrdil. Koliko pa bi jih še, se je istočasno vprašal, če bi uspela banda uresničiti le deček nalog, ki so ji bile določene. »Eh, Jože, Jože« je vzdihnil major. »Saj nisva utegnili niti proslaviti najinega ponovnega srečanja ...« Potrkalo je na vrata. Strojepiska Dana mu je sporočila, da mora na sestanek, kjer bodo analizirali akcijo ...

(KONEC)

Nogomet

Obeta se jim najboljša uvrstitev doslej

Nogometaši velenjskega Rudarja so si v nedeljo popoldne oddahnili. Premagali so Jedinstvo iz Bihača z golom, ki ga je v 13. minuti dosegel Trninič in si tako zagotovili obstanek v drugi ligi. To je bilo zadnje srečanje igralcev Rudarja pred svojimi navijači, saj v zadnjem kolu v nedeljo gostujejo v Mariboru.

Glede na to, da ta tekma za Velenjčane ni več tako pomembna, bodo gotovo zaigrali povsem sproščeno in poskušali osvojiti še kakšno točko, ki bi jim zagotovila zelo visoko uvrstitev na prvenstveni lestvici. Ne glede na izid tega srečanja pa lahko že sedaj ugotovimo, da bodo Velenjčani letos dosegli najboljšo uvrstitev odkar tekmujejo v drugi ligi. Trenutno so z 31. točkami na 6. mestu.

Mariborčani, ki so osmi, pa imajo 29 točk. Če pa bodo Mariborčani v nedeljo zmagali, bodo na koncu pred

Velenjčani zaradi boljše gol razlike.

Na srečanju proti Jedinstvu nogometaši Rudarja z igro niso navdušili gledalcev, ki se jih je tokrat zbralo na tribunah le kakšnih 1500. Trener Kemal Omeragić je sicer po tekmi opravičil takšno igro s tem, da so bili igralci zaradi važnosti srečanja psihično zelo obremenjeni, saj jim je šlo za biti ali ne biti. Kljub temu pa smo le pričakovali večjo borbenost in še kakšen zadetek, saj so bili gostje zelo slabi. Na srečanju si niso ustvarili nobene prave prilike za zadetek. Velenjčani pa so imeli najlepšo v 75. minuti, ko je sodnik pokazal na enajstmetrovko, ker je eden izmed gostujočih obrambnih igralcev igral z roko v svojem kazenskem prostoru. Glavičev udarec pa je bil zelo mlak in gostujoči vratar je zlahka ulovil njegovo žogo. Sicer pa: konec dober — vse dobro. (sv)

Liga mladih

Ze vrsto let tekmujejo člani osnovnih organizacij ZSMS naše občine v ligi mladih. V I. ligi nastopa 11 ekip, v II. ligi pa se bo letos med sabo pomerilo kar 12 ekip. V I. kolu so bili doseženi naslednji rezultati, Konovo:Šoštanj 5:0, Cirkovce:Desni breg II 8:0, Lajše:Florjan 2:9, Ravne:Senti 8:0 ter Desni breg I:Škale 3:1. V II. ligi pa je druga ekipa Senti premagala drugo ekipo Florjana z rezultatom 4:1, Škale II:Topolšica 2:7, Plešivec:Ravne II 2:1, Staro Velenje:Podkraj 1:1, mladinci Lokovice so visoko izgubili z ekipo Podkraj kar z 2:14, nogometaši Gaberka pa so nadigrali vrstnike druge ekipe Konovega z 6:3.

Alpinistični kotiček

Spominska smer Miša Čulka v Planjavi

V severni steni Planjave sta v soboto 14. junija člana Šaleškega alpinističnega odseka Vovk in Lihteneker preplezala novo spominsko Čulkovo smer. Smer sta ocenila s IV, mestoma V, (krušljivo), dolga je 800 m, plezala pa sta 9 ur.

Isti dan sta v severni steni Male Raduhe plezala Avberšek in Kotnik. Ponovila sta Kovačev, Levo in Desno od plat (vse VI A1).

Naslednji dan so velenjski alpinisti plezali v Mali Rinki. Lihteneker in Sevnčnikar sta ponovila Igličev (V), Cerjak in Kavčnik pa Cicovo varianto le-te (V).

Velenje

Velik turnir v dviganju uteži

V Rdeči dvorani v Velenju bo jutri popoldne s pričetkom ob 17. uri velik turnir v dviganju uteži Alpe Adria, na katerem bodo nastopili najboljši dvigalci iz Slovenije, avstrijske Koroške in Furlanije Julijske krajine. To bo že dvanajsti tovrstni turnir, vsako leto pa je v drugem kraju. Organizator letošnjega je velenjski težkoatletski klub in njegovi predstavniki pričakujejo, da si bomo to tradicionalno prireditev v Rdeči dvorani ogledali v čimvečjem številu.

Jože Angelo

Nastopil bo na olimpiadi

Jutri se bo v nizozemskem mestu Arnhem začela druga olimpiada invalidov, na kateri bo sodelovalo okrog 2500 invalidovšportnikov z vsega sveta. Na olimpiado je odpotovalo tudi 45 jugoslovanskih športnikov, med njimi tudi Jože Angelo, ki je zaposlen v tovarni gospodinske opreme Gorenje Velenje. Pred odhodom smo Jožeta obiskali na njegovem domu na Jenkovi 17. Pred njim je bil kup papirja, na vrhu pa seveda spisek, kaj vse je treba odnesti na pot. „Vse imam že pripravljeno,“ je dejal, „le emblema z našim grbom moram še dobiti.“

nobenega. Zadnje mesece pa je treniral celo po dvakrat na dan. Tudi zgodaj zjutraj pred odhodom v službo in nato še popoldne. Ne glede na nedeljo in praznike.

„Potrudil se bom“

Seveda je bil Jože zelo vesel, da si je priboril mesto v naši olimpijski reprezentanci. „Za vsakega športnika je velika čast, da lahko na tako pomembnem srečanju, na katerem se bodo zbrali športniki z vsega sveta, zastopa barve svoje države. To je zame tudi največja nagrada za ves moj dosedanjí trud na atletskih stezah. Želim si le, da bi čim bolj častno zastopal jugoslovanski dres.“

Za nastop se je Jože Angelo pripravil zelo dolgo. Ze pred štirimi leti bi bil moral nastopiti na prvi olimpiadi v kanadskem Torontu, vendar se takrat jugoslovanski športniki olimpiade niso udeležili zaradi prisotnosti športnikov iz Južnoafriške unije. Jože je tedaj sklenil, da dela oziroma treningov ne bo prekinil in da bo še naprej marljivo vadil in čakal do letošnje olimpiade. V veliko oporo mu je bilo velenjsko društvo invalidov, zveza telesnokulturnih organizacij naše občine, predvsem pa Gorenje, kjer je zaposlen. Na atletski stezi pa mu je bil v največjo oporo njegov klubski sotovariš Martin Stajner, ki mu je vse do odhoda na Nizozemsko pomagal kot trener. Dres z državnim grbom pa si Jože ni priboril kar tako čez noč. Kar trikrat je moral potrditi normo v tekih na 100, 500 in 1500 m in v skoku v daljino. To pa so tudi discipline, v katerih bo nastopil na olimpiadi. Zadnje dve leti so bile priprave zelo naporne, prostega časa ni imel

Seveda nas je zanimalo, kaj Jože pričakuje od svojih nastopov na olimpiadi. Ze jutri bo nastopil v predtekmovanju v teku na 100 m, v ponedeljek na 400 m, četrtek na 1500 m, nato pa še v skoku v daljino. Finalni teki bodo na sporedu dan po vsakem predtekmovanju. Konkurenca bo zelo velika in tega se Jože dobro zaveda. „Najbolj srečen bi bil, če bi se uvrstil v finale vsaj v teku na 1500 m. Zanj sem se najbolj pripravil. Vem, da bo to zelo težko, saj bo nastopilo v vsakem predteku nad 50 tekmovalcev, najboljših dvanajst pa jih bo nato teklo za medalje. Toda potrudil se bom.“

Zaželeli smo Jožetu veliko sreče med nastopom na njegovih prvih olimpijskih igrah in da bi se mu uresničila tiha želja — tek v finalu na 1500 m. Jože pa je ob koncu dejal, da bi se rad tudi s pomočjo našega tednika še enkrat zahvalil vsem, ki so pomagali, da je lahko odpotoval na olimpiado.

S. Vouk

Vratar gostov je brez težav ubranil enajstmetrovko.

Drugi v republiki. Letos so odbojkarji osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh Šoštanj dosegli velik uspeh, saj so dosegli drugo mesto v republiki. Prvi so bili odbojkarji osnovne šole iz Kanala, ki so na obeh finalnih tekmah zmagali. Obe ekipi sta prikazali zelo dobro odbojko, vendar so imeli v zaključnih akcijah več sreče in živcev. Kanalcani. Za osnovno šolo Karel Destovnik — Kajuh so igrali: Venek, Nahtigal, Aravs, Šegala, Šmon, Dragar, Brgles, Urbanc, Globačnik. (DM)

Rokomet

Za konec zmagi v gosteh

Prejšnjo nedeljo so zaključili spomladanski del tekmovanja tudi rokometarji in rokometarice v slovenski ligi. Rokometarji Šoštanj so nastopili v Mariboru in premagali istoimensko ekipo z 20:24. Šoštanjčani so se s 26 točkami uvrstili na 4. mesto, prvak pa je ekipa Poleta s 37 točkami.

Rokometarice Šmartnega pa so v zadnjem kolu nastopile v Ajdovščini in premagale ekipo Minoteje z 14:15. Med dekleti so prvakinje Novomeščanke, ki se vračajo v II. zvezno ligo, igralke Šmartnega pa so osvojile 5. mesto.

Odbojka

Tekme za pokal maršala Tita

V prvem kolu tekmovanja za pokal maršala Tita je OK Topolšica s 3:2 na domačem igrišču premagala OK Savinjsko iz Braslovč. Obe ekipi sta prikazali lepo in borbeno odbojko in se kar naprej menjavali v vodstvu. V odločilnem petem nizu so Topolščani z domiselnimi akcijami na mreži dokazali, da so boljši in zasluženo zmagali.

V drugem kolu tekmovanja za pokal maršala Tita je OK Topolšica gostovala v Ljubnem ob Savinji in premagala domačo moštvo s 3:0. S to zmago so se Topolščani uvrstili v tretje kolo in bodo igrali z OK Sempetrom. Zmagovalec bo postal prvak celjsko-savinjskega področja in se bo pomeril s prvako koroške regije.

Za OK Topolšico so igrali: Menih, Meršak, Marinšek, Zabkar, Globačnik, Golob, Božič, Šmon, Lukanc, Kompan.

D. Menih

Državno prvenstvo v kotalkanju

Kotalkarski klub Rudar Velenje bo organiziral jutri na velenjskem kotalkališču odprto državno prvenstvo za prehodno rudarsko svetilko. Popoldne ob 8. uri se bo začel obvezni program, popoldne ob 16. pa prosti.

Trim teden

Je akcija dosegla namen?

Pretekli teden je v Velenju minil v znamenju trim tedna, ki ga je organizirala komisija za rekreacijo pri občinski zvezi za telesno kulturo. Začeli so tradicionalnim trim pohodom na Paški Kozjak v nedeljo, 8. junija. Trim pohod so članom komisije pomagali organizirati člani velenjskega planinskega društva. Udeležilo se ga je nad 200 občanov, ki so morali med potjo opraviti še razne spretnosti, med drugim streljanje z zračno puško. Ravno toliko udeležencev je bilo med tednom na Cooperjevem testu na atletski stezi nogometnega igrišča, trim teden pa so sklenili v nedeljo, 22. junija s kolesarjenjem. Na tej akciji je bila udeležba precej boljša, saj je okrog Velenja kolesarilo nad 350 občanov vseh starosti. Kar veliko v primerjavi s prejšnjimi akcijami in glede na to, da naše trgovine niso najboljše založene s kolesi.

Prihodnji mesec bo na sporedu še trim plavanje. Prav bi bilo, da se te akcije udeležimo še v večjem številu in tako pred odhodom na dopust, če ga medtem že ne bomo koristili. Še enkrat preizkusimo svoje plavalne sposobnosti. Med plavanjem pa verjetno nikomur ne bo prevročje.

Seveda je tudi letos vsak udeleženec trim akcij dobil značko, nalepko, družina pa posebno priznanje. Poleg tega pa je medicinska sestra iz zdravstvenega doma vsakemu udeležencu izmerila tudi pritisk. (SV.)

Merjenje pritiska udeležencem trim kolesarjenja

Šoštanski bazen znova odprt

Ze prvi dan mnogo kopalcev

Sonce je v zadnjih dneh preteklega tedna tako močno pripekalo, kot da bi bili že sredi najhujšega poletja. In v takih dneh se najboljše ohladiamo v naših bazenih. Delovni ljudje in občani Šaleške doline se že lahko kopajo na prostem, saj so preteklo soboto odprli letni bazen v Šoštanju.

Ze kar v zgodnjih dopoldanskih urah se je zbralo na šoštanskem bazenu lepo število plavalcev, od otrok pa vse do starejših krajanov. Kar okoli 1500 si je ta dan potešilo željo po kopanju in izpostavljaju sončnim žarkom. Kot nam je povedal predsednik društva Partizan Šoštanj RUDI BAJEC, so glavna obnovitvena dela opravili že v preteklem letu. Veljala so jih milijon dinarjev. Bazen je tudi vseskozi ogrevan, temperatura vode v njem pa je 28 stopinj Celzija. Poleg kopanja so člani društva Partizan

poskrbeli tudi za rekreacijo obiskovalcev bazena, ob njem pa sta še dva gostinska objekta, v katerih lahko kopalcem postrežejo s pijačo in sendviči. Tudi letos so poskrbeli za varnost obiskovalcev kopališča. Ze sedaj se v Šoštanju oglašajo različne šole s celega celjskega območja, ki bi tu rade organizirale plavalne tečaje tako, da obiskovalcev gotovo ne bo manjkalo. Seveda, če pomislimo še na to, da je v naši občini odprt le šoštanski bazen.

Cene so v primerjavi z lanskim letom ostale enake. Tako bodo tudi letos otroci do 14. leta starosti odšteli za kopanje 10 dinarjev, odrasli pa 20 din. Domačinom in občanom pa so na voljo tudi mesečne karte, ki veljajo 120 din za otroke in 200 dinarjev za odrasle. Šoštanski bazen bo odprt vsak dan od 9. ure dopoldan pa vse do 18. ure zvečer. (TK)

koledar

Petek, 20. junij — Silverij
Sobota, 21. junij — Alojzij
Nedelja, 22. junij — Ahacij
Ponedeljek, 23. junij — Kresni-

Torek, 24. junij — Janez
Sreda, 25. junij — Viljem
Četrtek, 26. junij — Helena

dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE
20. 6. 1980 — dr. Kopitar (dne-
ni), dr. Natek (nočni)

21. 6. 1980 — dr. Hribar (dežu-
rni), dr. Kralj (pom. dežurni)
22. 6. 1980 — dr. Hribar (dežu-
rni), dr. Kralj (pomož. dežurni)
23. 6. 1980 — dr. Grošel (dne-
vni), dr. Lešnik (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI
POSTAJI ŠOŠTANJ

20. 6. — 22. 6. 1980 dr. Stupar
23. 4. — 24. 6. 1980 dr. Pirtov-
všek
25. 6. 1980 dr. Menih
26. 6. 1980 dr. Pirtovšek

VETERINARJI V VETERINAR-
SKI POSTAJI VELENJE

od 20. 6. do 26. 6. 1980 —
Franc BLATNIK, dipl. vet., Vele-
nje Prešernova 22/e — telefon
852-253

21. 6. 22. 6. 1980 — dr. Martina
Erdelji, Prešernova 22/b, Velenje

mali oglasi

TRAKTOR znamke „Linder“ 22
KM, letnik 1968 ter avto VW 1300
letnik, vse v zelo dobrem stanju
prodam. Anton Rošar, Hudinja
24, Vitanje pri Sv. Vidu. Cena po
dogovoru.

DVOSOBNO STANOVANJE v
Braslovčah prodam. Telefon 720-
070.

UGODNO prodam globok avstrijski
otroški voziček s športnim vlo-
žkom. Telefon 851-650. Voziček je
dobro ohranjen.

UGODNO prodam fotoaparata
Praktica PLC 2 (1,8/50) —
elektro, objektiv Pentacon 4/200
in 2,8/29-elektro, fleš NOAL, štiri
filtre, stojalo, obročke, več foto
knjig, povečevalnik Krokus, ter
ostali komplet pribor za razvijanje
črno-bele fotografije. Predmeti so
brezhibni — stari leto in pol.
Informacije po telefonu 851-000
(Interio 781 od 6—14 ure)

NOVO enosobno stanovanje v
Celju, zamenjam za enosobno
stanovanje ali garsonjero v Vele-
nju. Naslov v uredništvu.

SPREJMEM upokojenko na
stanovanje za varstvo otroka.
Marija Klep, Lokovica 14, Šo-
štanj.

MOTORNO KOLO BMW-600
ccm in pony express prodam.
Peter Vodišek, Tomšičeva 15.
Ogled možen od 14—15 ure.

PRODAM osebni avto „Škoda
110 L“ letnik 1972 za 18.000,00
din. Vozilo je karambolirano,
vzamem tudi ček. Telefon 851-967.
ŠOTOR z opremo za pet oseb pro-
dam. Telefon 851-314 (popoldne)
OSEBNI AVTO ŽABA D-19
letnik 1970 registriran 26. 10.
1980. Prodaj delno tudi na ček.
Skale 88 (Anclín)

kino

REDNI KINO VELENJE

20. 6. — petek ob 18. uri LA-
SJE — ameriški režija: Miloš For-
man; igrata: John Sevidij, Tridit
Williams

20. 6. — petek ob 20. uri HO-
TEL KLEINHOFF — italijanski;
režija: Carlo Lizzani; igrata: Cori-
nne Clery, Bruce Robinson

21. 6. — sobota ob 16., 18. in
20. uri PROJEKTIL „X“ —
ameriški vohunski; režija: Leslie
Martinson; igrata: Curd Jürgens,
Peter Graves

22. 6. — nedelja ob 16., 18. in
20. uri PROJEKTIL „X“ —
ameriški vohunski

Pisma bralcev

Imamo srečo, da stanujemo
v šestem nadstropju?

Smo srečna štirihčlanska družina
z dvomesečno in dvoipolletno
deklico. Srečna pravim tudi zato,
ker stanujemo v dvoipolnobnem
stanovanju, v šestem nadstropju,
na Foitovi 8.

Že štirinajst dni pa premišlju-
jem, če smo res tako srečna družina,
ker stanujemo v stolpnici, kjer
naj bi bilo vsaj eno dvigalo v vo-
znom stanju. Pred štirinajstimi
dnevi so se namreč lotili popravil
in obnove obeh dvigal in tako mo-
ram pronašati voziček, v katerem
leži dvomesečna hčerka, pa stopni-
šču, za nama pa z nesigurnimi ko-
raki caplja po strmih stopnicah še
ne triletna hčerka. Nekega dne sem
si delo olajšala tako, da sem pusti-
la voziček v pritličju, z dojenčkom
v naročju in z drugim otrokom v
drugi roki pa hitela v stanovanje.
Vendar pa naslednji dan tega ni-
sem več poizkušala, kajti kot zdra-
vnica sem uvidela, da dojenčku ne
delam nobene usluge s tem, da ga
vsega prepotenega iz vročega son-
ca prenesem na hladno stopnišče.
Saj, popoldan še nekako gre, ko je
včasih doma mož. Velikokrat bi
rada poklicala po pomoč njega ali
pa katerega od sosedov po
„domofonu“, vendar pa je aparatu-
ra že najmanj šest mesecev
pokvarjena. Delavec, ki je popra-
vil dvigalo, je rekel, da dvigala
ne bodo popravili vsaj še en mesec,
te dni pa mi je sosedica povedala, da
bom takole prenašala dva otroka
celih šestdeset dni.

Sprašujem se, kdo in v tigavem
imenu, je naročil popravilo obeh
dvigal hkrati!

Na cesti nisi sam

23. 6. — ponedeljek ob 18. in
20. uri DIVJA HORDA, ameriški
vestern; režija: Sam Peckinpah;
igrata: William Holden, Ernest
Borgnine

24. 6. — torek ob 18. in 20. uri
DIVJA HORDA — ameriški ve-
stern

25. 6. — sreda ob 18. in 20. uri
PAR IN NEPAR — italijanski
akcijski; režija: Corbucci; igrata:
Bud Spencer, Terence Hill

26. 6. — četrtek ob 18. in 20. uri
PAR IN NEPAR — italijanski
akcijski

KINO DOM KULTURE VELE-
NJE

23. 6. — ponedeljek ob 20. uri
FILMSKO GLEDALIŠČE HO-
TEL KLEINHOFF — italijanski

26. 6. — četrtek ob 20. uri ZA-
DNJI STREL — ameriški vestern

KINO ŠOŠTANJ

21. 6. — sobota ob 17.30 uri
LASJE — ameriški

21. 6. — sobota ob 19.30 HO-
TEL KLEINHOFF — italijanski

22. 6. — nedelja ob 17.30 in
19.30 uri DIVJA HORDA —
ameriški

23. 6. — ponedeljek ob 19.30
PROJEKTIL „X“ — ameriški
vohunski

25. 6. — sreda ob 19.30 ZAD-
NJI STREL — ameriški

KINO ŠMARTNO OB PAKI

20. 6. — petek ob 20. uri VAN-
DA NEVADA — ameriški vestern

24. 6. — torek ob 20. uri
PROJEKTIL „X“ — ameriški
vohunski

Prometna akcija

Preveč kršiteljev

Delavci postaje milice Velenje so
skupaj s člani sveta za preventivo
in vzgojo v cestnem prometu pred
dnevi izvedli preventivno
varnostno akcijo, ki je trajala tri
ure, in sicer od 5. do 8. ure zjutraj.
Nadzorovali so, kako se kot pešci,
kolesarji in vozniki motornih koles
obnašamo v vse bolj gostem me-
stem prometu.

Akcija je pokazala, da smo kot
pešci, kolesarji, pa tudi kot
vozniki motornih koles še vedno
premalo disciplinirani, in da si

pogostokrat po svoje razlagamo
prometne predpise. Mnogi tudi ne
vemo ali nečemo vedeti, čemu so
namenjene poti za pešce, pogosto-
krat se nam mudi čez cesto ozi-
roma skozi križišče in se pri tem ne
zmenimo na rdečo luč niti tedaj,
ko je pred nami miličnik. Zaradi
nepravilnega prečkavanja cestišč so
miličniki kaznovali 23 pešcev,
opozorili pa 28. Denarno so
kaznovali 5 kolesarjev, 5 voznikov
koles z motorji pa se bo moralo
zagovarjati pri sodniku za prekr-
ške.

Izsiljevanje prednosti

V križišču Levstikove in
Aškerčeve ceste se je v četr-
tek, 12. junija zgodila pro-
metna nesreča zaradi izsilje-
vanja prednosti. Voznik
osebnega avtomobila CE
107-263 Jože Gozdnikar je
pripeljal po Aškerčevi cesti.
Pri zavijanju na Levstikovo

cesto je izsiljeval prednost
voznik osebnega avtomobila
CE 916-44 Danici Melanšek.
Pri trčenju sta se Melanško-
va in Gozdnikar lažje telesno
poškodovala, nastala pa je
tudi precejšnja materialna
škoda.

SLOVENIJALES
TOVARNA MERIL
SLOVENJ GRADEC n. sol. o.,

za delovna razmerja TOZD
PLASTIKA

VABI
K SODELOVANJU

večje število sodelavcev za opravljanje del in nalog v
proizvodnji hardware-a, software-a in v razvoju računalni-
ške periferije.

Zaposeliti želimo predvsem mlade ambiciozne strokovnjake
s področja strojništva, elektrotehnike in ekonomije.
Vsi kandidati bodo morali opraviti predhodni preizkus
znanja. Možnosti stanovanja so začasno omejene.

Prijave sprejema kadrovska služba SLOVENIJALES, To-
varna meril, Francetova 16, 15 dni po objavi.

gostinstvo velenje, p.o.
velenje, rudarska 1
telefon: (063) 851-220
telegram: gostinstvo velenje

GOSTINSTVO VELENJE

vabi cenjene goste na teraso RESTAVRACIJE JEZERO,
ki obratuje zadnji mesec na stari lokaciji.

Glasba, jedi na žaru, ob vikendih pa ODOJEK ali
JAGNJE.

Posebej vas vabimo na POSLOVILNI NOČNI PIKNIK,
ki bo 28. in 29. junija 1980.

PRIDITE, VABI VAS GOSTINSTVO VELENJE.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubega moža

Franca Knapa

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sošolcem, sosedom in sodelavcem M. R.
ABTEILUNG, FEINMECHANIK OPTON A. B. T. für Pensionen, sindikatu in sode-
lavcem Steklar Celje, ki so se ga pospremili na njegovi prerani zadnji poti in zasuli njegov
grob s cvetjem in venci ter za sožalne brzojavke.

Hvala za poslovilne besede tovarišu Valenciju, društvu invalidov in duhovniku Kovaču
za opravljeni obred.

Neutolajljiva žena Štefka.

Izvršni svet

Resnost gospodarskega položaja ne dopušča napak

Pretekli petek so se sešli člani izvršnega sveta Skupščine občine Velenje na sejo. Poglobljeno so analizirali izvajanje družbenega plana občine Velenje za obdobje 1972 do 1980 v lanskem letu. Med drugim so ugotovili, da se je gospodarska aktivnost do konca lanskega leta umirila. Kljub temu, da se je učinkovitost gospodarjenja v zadnjih treh mesecih lanskega leta izboljšala, pa so nekateri pokazatelji gospodarjenja velenjskega gospodarstva še vedno slabši kot pokazatelji v naši republiki.

Ker so prejšnje analize doseganja izvajanja srednjeročnega plana pokazale, da nekaterih nalog ne izvršujemo dovolj učinkovito, smo v preteklem letu posvetili največjo skrb nadaljnjemu razvoju in uveljavljanju družbeno ekonomskih odnosov na vseh področjih in ravneh družbene reprodukcije. Uveljaviti smo želeli kakovostne dejavnike razvoja ter skrbeti za nenehno rast produktivnosti dela. Veliko pozornosti je bilo posvečeno uvajanju novih proizvodnih usmeritev ter pospešenemu vključevanju delovnih organizacij v mednarodno menjavo. Ena nad vse pomembnih nalog je bila tudi skrb za nenehno rast dohodka in njegovo skladnejšo razporeditev, da bi se tako krepila akumulativna in reprodukcijska sposobnost gospodarstva. Pri vseh odločitvah o investicijskih posegih smo dosledno upoštevali kriterije, ki omogočajo smotno uporabo prostora in varujejo človekovo okolje. Na vseh področjih pa smo skušali zagotoviti, da bi se cene gibale v okviru dogovorjene politike. Aktivnost je bila usmerjena tudi v izpopolnjevanje organiziranih temeljnih organizacij združenega

dela, predvsem poglobljanje dohodkovnih odnosov, ki vključujejo prizadevanjem še vedno niso v celoti vzpostavljeni. Samoupravno dogovarjanje na področju družbenih dejavnosti je bilo lansko leto zadovoljivo, precejšnje težave pa so nastopale pri samoupravnih interesnih skupnostih materialne proizvodnje. Vendar pa je upati, da se bo to izboljšalo z organizacijo skupnih strokovnih služb.

Za preteklo leto je bil izdelan prednostni red pri izgradnji objektov, zagotovljena pa so bila tudi ustrezna kreditna sredstva. Kljub temu, pa so člani izvršnega sveta na zadnji seji ugotovili, da nekaterih zelo pomembnih nalog v lanskem letu nismo realizirali.

V preteklem letu tudi nismo dosegli načrtovane vrednosti izvoza, vendar pa se je ta v primerjavi z letom 1978 povečal kar za 47 odstotkov. Ocenili so, da je bila v preteklem letu dosežena deset odstotna realna rast družbenega proizvoda, v lanskem letu pa beležimo tudi bolj umirjeno zaposlovanje.

O analizi izvajanja družbenega plana bodo podrobno spregovorili tudi delegati občinske skupščine.

Člani izvršnega sveta so na petkovi seji obravnavali še dopolnjeno oceno poslovnih rezultatov v delovnih organizacijah naše občine za prvo letošnje četrtletje. Tudi o teh rezultatih bodo na prihodnji seji skupščine razpravljali delegati.

Opozorili so na resnost gospodarskega področja, saj kažejo primerjalni podatki, da naša občina na področju gospodarstva močno zaostaja za občinami celjske regije in seveda tudi naše republike. Resolucija o politiki izvajanja družbenega načrta občine Velenje

za obdobje 1972 do 1980 v letošnjem letu je opozorila da moramo nujno upoštevati temeljne probleme družbeno ekonomskega razvoja, ki so se pokazali že lani in vplivajo na gospodarski razvoj v letošnjem letu. Zaradi tega so bile sprejete zelo pomembne naloge. Kljub temu, da so bili plani usklajeni z resolucijskimi določili, pa ob analizi tromesečnih rezultatov ugotavljajo, da v občini ne uresničujemo sprejetih planskih usmeritev in zastavljenih nalog. Velik del gospodarstva v občini je še vedno v veliki meri odvisen od uvoza. V prvih treh mesecih smo v občini dosegli le 17 odstotno rast celotnega prihodka, to pa pomeni, da smo planirano usmeritev izpolnili le 90 odstotno. Razdelitev dohodka gospodarstva občine Velenje v prvih treh mesecih letošnjega leta v primerjavi z enakim obdobjem leta 1979 kaže, da se je delež dohodka, ki ostane gospodarstvu, znižal od 59,7 odstotka na 56,6 odstotka. Omeniti pa velja ob tem, da so se prispevki za SIS ter davki in prispevki iz dohodka znižali tako, da lahko rečemo, da je udeležba za skupno in splošno porabo v upadanju. Zaradi tega je potrebno vzroke za neustrezno delitev iskati drugje.

V prvih treh mesecih letošnjega leta torej v občini Velenje nismo dosegli željenih rezultatov. Nujno bo potrebno ugotoviti vzroke, zaradi katerih nismo dosegli zastavljenih ciljev in jih takoj odpraviti. Resnost gospodarske situacije prav gotovo ne dopušča nikakršnih anomalij in tega se mora zavedati sleherni izmed nas.

Mira Zakošek

Referendum

Šoštanjski Toper k Elkroju

Zaradi številnih nerešenih težav, ki jih je imela temeljna organizacija združenega dela Konfekcija Šoštanja celjskega Topra in ker je kazalo, da teh težav tudi v bodoče v sestavi Topra ne bodo uspeli razrešiti, so delavci tega tozda že lani pričeli razmišljati o novi samoupravni organiziranosti. Tako so stekli razgovori o združitvi z mozi-rskim Elkrojem.

Na vseh samoupravnih in družbenopolitičnih organizacijah so nato obdelali Razvojni srednjeročni načrt za obdobje od 1981 do 1985 delovne organizacije Elkroj, kjer je jasno začrtana tudi njihova razvojna pot. Na teh sestankih so spoznali, da jim nudi delovna organizacija Elkroj boljše perspektivo.

Po intenzivnih pripravah, so delavci konfekcije Šoštanj izvedli v ponedeljek referendum, na katerem so se odločili o izločitvi iz delovne organizacije Toper Šoštanj ter priključitvi k Elkroju iz Mozi-rja. Odločali so se tudi, da bodo v sestavi nove delovne organizacije temeljna organizacija združenega dela. Od 120 zaposlenih se je referenduma udeležilo 116 delavcev, za novo samoupravno organiziranost pa se jih je izreklo 93.

Z novim proizvodnim programom, to je proizvodnjo otroških in jeans hlač bodo pričeli oktobra, do takrat pa bodo izpolnili obveznosti do Topra.

M. Zakošek

Skoraj 78 odstotkov vseh zaposlenih se je izreklo za združitev

Fotokronika, fotokronika

V domu kulture v Šoštanju je bilo prejšnji teden tretje strokovno posvetovanje o tehnologiji energetskih objektov. Posvetovanje sta organizirala Zveza energetikov Slovenije in društvo energetikov Šoštanj. Udeležili so se ga številni strokovnjaki iz Jugoslavije in tujine.

Obrambna vzgoja

Zvedeli mnogo novega

Dvotedensko usposabljanje so pred dnevi kronali mladinci in mladinke naše občine — tisti, ki ne obiskujejo nobene poklicne ali druge šole in tako nimajo priložnosti, da bi se seznanili podrobno z našo obrambno pripravljenostjo med poslušanjem predmeta obramba in zaštita. Letošnje usposabljanje, ki ga je organiziral oddelček za ljudsko obrambo skupščine občine Velenje, je bilo drugačno od preteklih let. Tokrat so mlade popeljali na taborjenje v okolico, kjer so lahko poleg vsega spoznali tudi kolektivni način dela. Med tem usposabljanjem so mladinci in mladinke stari šestnajst let spoznali vse elemente oboroženega boja, mnogi so imeli prvič v rokah prave puške, se naučili, kako je treba z njimi ravnati, spoznali so najpomembnejše značilnosti jedrskega, biološkega in kemijskega orožja, se naučili, kako je treba ravnati z različnimi sredstvi za zaščito, spoznali so tudi osnovne značilnosti drugih bojnih sredstev, pridobili teoretično pa tudi praktično znanje v

sem se zaposlila in doslej pouka o obrambni vzgoji še nisem imela. Na tem taborjenju pa se bom lahko kar najbolje seznanila s tem, kar moramo mladi vedeti pri obrambi domovine. Živimo v šotorih, dnevi so precej pestri. Vstajamo pred šestimi uro, najprej imamo telovadbo, nato zajtrk in za tem dopoldanski del obrambne vzgoje, opoldne imamo daljši počitek, kateremu sledi še popoldanska vzgoja. »

Stanislaw Horvat

S takšnim načinom nekdanje predvojaške vzgoje so bili zadovoljni tudi drugi mladinci in mladinke. Zabeležili smo tudi mnenje STANISLAVA HORVATA, ki se je po končani osnovni šoli zaposlil v Elektrostrojni opremi.

»Prvič sem takole zdoma na taborjenju. Že doslej smo se veliko naučili in mislim, da se bom lahko kasneje uspešno vključil v obrambne priprave v krajevni skupnosti ali v delovni organizaciji. Tukaj živimo kot en kolektiv. Mislim, da smo dovolj resni pri vzgoji in tudi disciplinirani tako, da so naši starešine zadovoljni z nami. To je potrdil njihov starešina JOŽE ABINA: »Mladinci in mladinke kažejo veliko zanimanje, nas in disciplinirano opravljajo vse svoje zadane naloge, saj se zavedajo, da je obramba dolžnost vseh nas.

Jože Abina

Pomemben poudarek je med vzgojo namenjen tudi kolektivnemu delu, interesnim dejavnostim in obujanju tradicij narodnoosvobodilnega boja. Med drugimi smo organizirali tudi daljši pohod, da bi spoznali, kakšna je njihova kondicijska pripravljenost. »

Naš obisk je bil kratek, pa vendar zadosten, da smo spoznali, da se mladi zavedajo svoje vloge, oziroma pomembnosti, da so čim bolj pripravljeni in usposobljeni za obrambo naših pridobitev. (SV)

Prihodnji teden v Našem času

Grajske stavbe v Šaleški dolini

V naslednji številki bomo v našem časopisu pričeli objavljati serijo člankov dr. Ivana Stoparja, znanega raziskovalca slovenskih gradov, ki bo našim bralcem predstavil grajsko arhitekturo na območju velenjske občine in njene neposredne okolice. Sestavki bodo vsebovali najpomembnejše zgodovinske podatke o obravnavanih objektih, obenem pa bodo predstavili tudi njihovo današnje stanje. Za vse, ki jih zanima zgodovinsko branje, bo to priložnost, da se seznanijo s kulturno dediščino domačih krajev, z grajskimi stavbami, ki marsikje le še v zavesti posameznikov žive kot žive priče naše skupne preteklosti. Mnoge od teh stavb v strnjeni obliki še niso bile nikoli predstavljene širši javnosti, pa tudi tisti, ki so se z domačo zgodovino že nadrobneje ukvarjali, bodo v člankih našli marsikaj novega. Prepričani smo, da bomo s serijo ustregli številnim bralcem, ki se žele približati seznaniti s to zanimivo snovjo. Serija bo izhajala pod naslovom Grajske stavbe v Šaleški dolini.

Pantomimik na velenjskem gradu

Drevi ob 19. uri bo med arkadami velenjskega gradu kulturni večer, na katerem bo nastopil znani pantomimik Andres Valdes. Sodelovali bodo učenci Glasbene šole iz Velenja.

15 osvojenih kolajn

Preteklo soboto in nedeljo je bilo v Celju posamično prvenstvo SR Slovenije za starejše mladince in mladince. Mladi velenjski atleti so dosegli izjemni uspeh, saj so osvojili šest prvih mest, ravno toliko drugih in tri tretja mesta.

Najuspešnejši posameznik je bil Fijavž, ki je bil prvi v tekih na 100 m in 110 m z ovirami in drugi na 400 m z ovirami. Drugi najuspešnejši je bil Jug — prvi v metu kopja, drugi v teku na 110 m z ovirami in drugi v troskoku. Vidali je bil drugi v skoku v višino, tretji v skoku v daljino in tretji v teku na 200 m. Urh je bil drugi na 1500 m in tretji v teku na 3000 m z ovirami. Pungartnik prvi v troskoku. Makovšek je zmagal v hoji na 10 km. Luzer je bil drugi v skoku ob palici. Jugova pa je zmagala v teku na 100 m z ovirami.

Prikaz opreme in sredstev CZ

Ob tednu civilne zaštite so v avli skupščine občine Velenje odprli v torek razstavo opreme in sredstev civilne zaštite. Razstava bo odprta do torka, 24. junija.

Ob zaključku druge bralne značke so kulturni delavci Gorenja pripravili srečanje s slovenskimi pisatelji in pesniki. Srečanja so se poleg bralcev Gorenja udeležili še učenci velenjskih osnovnih šol ter Tone Pavček, Mira Mihelič, Gregor Strniša, Marjan Kolar, Karel Gaberšek, Peter Božič in Jože Snoj.

Pretekli petek so v dvorani skupščine občine Velenje podelili medalje Bratov Ribar učencem, ki so v vseh osmih razredih osnovne šole dosegli odlični uspeh. Odličnjakom sta spregovorila direktor vzgojno izobraževalnega zavoda Velenje Franjo Arlič ter predsednik občinske konference ZKS Velenje Alojz Kikić, ki jim je izročil tudi značke. Prejelo jih je 78 učencev naše občine.

Judita Knez

postavljanju raznih ovir, se naučili, kako je treba nuditi prvo pomoč ipd. skratka — dnevi, ki so jih preživeli na tovrstnem taborjenju so bili za njih zelo pestri in zanimivi.

»To je bil moj prvi stik z orožjem. Je dejala JUDITA KNEZ, ko smo bili kakšno uro pri njih. »Po končani osnovni šoli